

SLOVENSKI LIST

Naročnina: Za Ameriko in za celo leto \$ arg. 6.—; za pol leta 3.50; Za druge dežele 2.50 USA-Dolarjev.

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 032878.

PERIODICO DE LA COLECTIVIDAD YUGOESLAVA

Dirección y Administración: Gral. César Díaz 1637, U. T. 59-3667 Bs. Aires

AÑO (Leto) IX.

BUENOS AIRES, 26 de febrero (februarja) 1938

Núm. (Štev.) 60

POSAMEZEN IZVOD: 10 ctvs.

LIST IZHAJA OB SOBOTAH
Rokopisi se ne vračajo

DVOJE VESTI

Dvoje vesti, ki jih bo vsak naš človek z veseljem bral, smo našli v listih, ki so iz starih krajev prišli z zadnjo pošto. Evo ju:

Oton Župančič, naš veliki pesnik, je obhajal, kakor smo tudi v našem listu že pisali, šestdesetletnico svojega rojstva. Pa mu je iz Londona prispela za to priliko nad vse lepa in častna čestitka: Londonski PEN-klub, ki šteje med svoje članke najuglednejše angleške pesnike in pisatelje, ga je izvolil za svojega častnega člana. Take počastitve je bil doslej deležen izmed Jugoslovanov en sam umetnik: srbski pesnik Jovan Dučić.

Priznanje, ki ga je zbrani krog angleških pisateljev s tem izkazal Otonu Župančiču, ne velja samo največjemu pesniku in predstelniku enake organizacije v Ljubljani, marveč tudi prevajalcu Shakespeara, B. Shawa, Wildea, Chestertona, Glasworthyja in Dickensa, mož, ki je s svojimi odličnimi prevodi iz angleščine zblížal naš narod z velikim angleškim narodom in ki širi obzorja domače čitateljske občine v duhovni krog kulture, ki je morda najbolj svetovna, saj se uveljavlja prav na vseh celinah. — Sklep londonskega PEN-kluba je nov dokaz, da si ime in delo našega slavenskega pesniškega prvaka pri dobivata svetovni sloves.

Pred nedavnim je izšla v Moskvi dvesto strani debela knjiga, ki ji dali naslov "Putem pesmi". Mladi ruski pesnik Aleksij Surkov je v tej knjigi predstavil ruskim bralcem Župančiča, Kosovca, Seliskarja in Klopiča. Desettisoč izvodov te knjige, ki likor je znašala naklada, je bilo takoj razprodanih in so ustvaritve naših pesnikov vzbudile tako pozornost, da jih sedaj priobčujejo mnogi listi ter se celo p oradnu sirijo.

Cetudi smo majhen narod, razkosan sedaj med tri države, a velik del razkropljen po vsem svetu, ima vendar duhovne veličine, ki ne ostanejo neopažene med velikimi, milijonskimi narodi in med njihovimi velikimi umskimi tvorci. Ali nam lahko upravičeno ponosni na take pojave in to tembolj, čim manjši narod smo?

Rekli smo, da bo vsak naš človek bral z veseljem oni dve vesti, ki smo jih zabeležili. Morda bodo nekateri zveneje kakor ožitek, ki vzbuja vest, kajti tudi mlčanec, ki so med nami, ljudje, ki pravijo, kaj homo, Slovenci, k. nas nič ni! Mar s kateri naš izaljenec se je že zgubil v tujem morju, utonil je in ga za nas ni več. Premalo onega upravičenega narodnega ponosa, kakor ga more vzbuditi zavest, da imamo v naših skromnih vrstah velike moze, ki jih svet občuduje, je bilo v njem.

Morda te vrstice, ki jih danes pišemo, niso odveč. Morda bodo katerega omahljivca, ki je že začel obupati v tej narode požirajoči tujini, navdale z novo vero, prerobje-nim ponosom in novo močjo, da ne bo več omagaval, marveč se bo oklenil naših društev, naših šol in tega našega skromnega lista, "Slovenskega Lista", in bo tudi sam pomagal pri skupnem delu, da judi

Važni dogodki v evropski politiki

HITLER JE GOVORIL: NAPADA ZVEZO NARODOV, GROZI ČEŠKOSLOVAŠKI IN PODČRTAVA PRIJATELJSTVO Z ITALIJO — ANGLEŠKI ZUNANJI MINISTER EDEN JE ODSTOPI, KER SE NE STRINJA Z VLADO, KI HOČE ZAČETI POGAJANJE Z ITALIJO — SUŠNIK ZAGOTAVLJA, DA BO AVSTRIJA OSTALA NEODVISNA

Pretekli teden je bil poln važnih političnih dogodkov v Evropi. Komaj se je bilo nekoliko poleglo iznenadenje, ki ga je za ves svet pomnil sestanek med Hitlerjem in Sušnikom v Berchtesgaden, že so si z veliko naglico sledili drugi, deloma sicer pričakovani, a vendarle tudi senzacionalni dogodki:

Hitler je imel v nedeljo velik govor, v katerem je hvalil svoj režim, naštel dolgo vrsto števk, s katerimi je dokazoval, kako je Nemčija v zadnjih pet letih pod njegovim vodstvom napredovala, zagotovil, da ima ves narod za seboj in povedal o zunanji politiki sledeče: Druba narodov govori, da se poteguje za pravičnost v svetu, v bistvu pa ni nič drugega nego organizacija velikih in bogatih držav, ki so si svoje bogastvo in svojo moč pridobile s krivico, z nasiljem, in ki so si izmislile Društvo narodov za to, da bodo svojo posest lažje ohranile. Nemčija smatra ženevsko organizacijo za nepotrebno in miru škodljivo ter ne bo nikoli več vstopila vanjo.

Po svoji stari navadi je Hitler hudo govoril tudi proti Rusiji in boljševizmu vobče ter je v zvezi s tem dejal, da Nemčiji ne more biti vseeno, ali zmaga v Španiji Franco ali pa boljševizem. Zavzel se je za deset milijonov Nemcev, ki živijo v sosednjih državah" ter izjavil, da jih Nemčija nikoli ne bo prepustila svoji lastni usodi. O sporazumu z Avstrijo ni povedal vsega, kar je svet pričakoval; dejal je le, da so se po sestanku v Berchtesgadenu zelo izboljšali odnosi med obema državama in zahvalil se je kancelarju Sušniku za razumevanje ki ga je pokazal ob tej priliki. Trdil je, da se je na tem sestanku šlo za to, da se avstrijskim nacionalnim socialistom zagotove iste državljanske pravice, kakor jih uživajo ostali avstrijski državljani. — Nič ni omenil, kaj in kako misli o neodvisnosti Avstrije, naglašal pa je, da spadajo tako rajhovski kakor avstrijski Nemci v eno in isto "veliko nemško družino". Kar se Češkoslovaške tiče, je nedvoumno zagrozil z vmešavanjem v njene notranje zadeve, in sicer zaradi nemške narodne manjšine, kar je seveda vzbudilo v svetu pozornost in v Pragi precejšnje skrbi. Hitler je sicer zagotavljal, da želi mir, a obenem je napovedal, da bo dal še bolj izpopolniti nemško vojsko. — Mnogo besed hvale je imel za Ita-

lijo in tudi o Poljski je dejal, da živi Nemčija z njo v najboljših odnosih.

Ko se ugibanja o tem, kaj da pravzaprav Hitler namerava, še niso bila končala, so brzojavili vrgli v svet drugo vest, ki je vzbudila največjo pozornost: Angleški zunanji minister Eden, mož, ki je dve leti vodil zunanjo politiko Velike Britanije, je podal ostavko. Že nekoliko dni prej so se v listih širile vesti, da med Edenom in ministrskim predsednikom Chamberlainom ni pravega soglasja. Kakor se je pozneje jasno izkazalo tekom debat, ki jih je Edanova demisijska spržila v londonski spodnji zbornici, se je Eden spril z vlado zaradi Italije. Italija je dala sporočiti v London,

Dr. ROBERTO M. ORTIZ,
novi predsednik Argentine

da bi rada začela z Anglijo pogajanje za ureditev vseh spornih točk. Chamberlain je bil mnenja, da te ponudbe ni mogoče odkloniti, ker bo sicer napetost med obema državama naraščala in z njo se bo večala nevarnost, da se obe državi krvavo spopadeta. Eden ni bil načeloma proti pogajanju z Mussolinijem, ni pa hotel, da se začnejo takoj, marveč je zahteval, naj Italija najprej umakne svoje "prostovoljce" iz Španije. V zbornici sami je Eden izjavil, da je Italija že tolikokrat prekršila dane obljube, da ji nikakor ni mogoče verjeti, ko zagotavlja, da bo "pozneje" odpoklicala svojo vojsko iz španske dežele.

Chamberlain in večina ministrov so se bili pa odločili, da začnejo pogajanja z Italijo na sledeči podlagi, Anglija bo priznala italijanski imperij, t. j. aneksijo Abesinije, zaradi katere je bilo svoj čas prišlo do tako velikih navzkrižij med Londonom in Rimom; Italija bo potem umaknila svoje "prostovoljce" iz Španije, a Franco bo dobil istočasno pravice vojujoče se stranke; končno se bosta obe državi domeni-glede Sredozemskega morja.

Na prvi pogled pomeni ta politika seveda popuščanje pred fašistično Italijo, in to na vsej črti, pa

se torej ne moremo čuditi, če so tudi "hladnokrvni" Angleži hudo razvneli tekom debat, ki so se te dni vršile v parlamentu. Očitaj so Chamberlainu, da se je "sramotno ustrašil" in da "sramotno popušča" pred italijansko agresivnostjo. Obenem so mu razlagali, da je italijanski fašizem na robu gospodarskega in političnega propada ter mu skušali dopovedati, da nikakor ne kaže reševati "faliranega diktatorja".

Angleški ministrski predsednik je vztrajal pri svojem in trdil, da je taka politika v interesu miru v Evropi. Prizadeval si je dopovedati, da so v Italiji res prepričani — da si nentemeljeno — da se hoče Anglija maščevati zaradi Abesinije in da bi odklonitev pogajanj po vsej verjetnosti tako poslabšala odnose, da bi vojna postala neizogibna. In njegova je obveljala. Z znatno večino je spodnja zbornica zavrnila predlog laboristov, naj parlament izreče vladi nezaupnico zaradi njene zunanje politike.

Sklep Anglije, da začne pogajanje z Italijo in tudi dejstvo, da je na Edenovo mesto prišel lord Halifax, mož, o katerem trde, da je velik oboževalec Hitlerja katerega je bil pred nedavnim obiskal se splošno tolmači kot izredno važen političen dogodek, ki pomeni preusmeritev angleške zunanje politike. Veliko pozornost so vzbudile tudi jasne Chamberlainove besede glede Društva narodov. Povedal je o njej odkrito besedo, v kakšnem stanju se sedaj nahaja, in da nobena država ne more pričakovati, da jo bo ženevska organizacija reševala v slučaju napada. Tudi s tem je utemeljil svoje mnenje, da je treba začeti pogajanja z onimi državami, s katerimi obstajajo nesporazumljenja, da se spori mirno rešijo.

V Franciji je radi teh dogodkov nastalo precejšnje vznemirjenje, vendar pa se že oglašajo taki, ki predlagajo, naj se tudi Francija pobota z Italijo in z Nemčijo. Morda je takega mnenja tudi vlada sama, imela pa bo gotovo težko stališče v parlamentu, kjer vlada ljudska fronta, če bo hotela pristati na to, da se aneksija Abesinije prizna prej, nego se Italijani umaknejo iz Španije.

Novo presenečenje je pomenil za začudeno javnost tudi govor, ki ga je imel v četrtek avstrijski kancelar Sušnik. Naglašal je s posebno ognjevitostjo, da mora Avstrija z vsemi svojimi silami braniti svojo neodvisnost. Zatrdil je, da sta s Hitlerjem dosegla popoln sporazum in da iskreno veruje, da bodo odslej vladali dobri odnosi med obema državama.

Skoro istočasno je šla v svet vest da je Francija v sporazumu z Anglijo, zagotovila Češkoslovaški, da jo bo s svojo vojsko podprla, če bi jo katera država — t. j. Nemčija — napadla.

RAZNE VESTI

Novega patriarha Srbske pravoslavne cerkve so ustoličili v sredo v Beogradu v navzočnosti knez-namestnika Pavla in zastopnikov vlade. Imenuje se Gavrilko Dosić. V svojem nastopnem govoru je poudarjal potrebo slege, ljubezni in enakopravnosti vseh Jugoslovanov. Spor zaradi konkordata, ki je opozicijo navdajal z upanjem, da bo vlada dr. Stojadinovića morala odstopiti, je s tem popolnoma likvidiran.

Ljudsko glasovanje so imeli na Romunskem; izjaviti so se morali glede nove ustave, ki je prikrojena po vzoru sedanje fašistične nredbe nemške države. Glasovanje je bilo obvezno in javno. V posebne bukve so vpisali, kako je vsak glasoval. Na ta način so seveda dose-gli ogromno večino.

V Teruel so vdrlí revolucionarci po več tednov trajajoči ofenzivi, v kateri sta se spopadli vojski, ki sta šteli skupno 60.000 mož. Revolucio-narci so posebno z letali, lahkimitanki in konjenico pritiskali toliko časa, dokler so se vladni morali umakniti iz mesta, ki so ga bili zavzeli s svojo prvo veliko ofenzivo. Pravijo, da je sedaj padel v Teruelu tudi ljudski general El Campesino, ki je bil poveljnik tamošnjih čet. Obstaja nevarnost, da se revolucionarjem posreči prodreti do morja, s čimer bi vladno Španijo razkosali na dva dela.

Vatikan je protestiral v Beogradu, ker je vprašanje konkordata spravljeno z dnevnega reda. Ni znano, da bi bil kdaj protestiral na Kvirinalu zaradi kršitve Kristusove zapovedi: Pojdite in učite vse narode, ko se je v Julijski krajini izvajal tudi v cerkvah najhujši pritisk.

Prvi pomočnik ruskega vojnega ministra, generala Vorošilova, je "izginil"; ni znano, ali je izginil v ječo ali v zemljo. Ustreljena sta bila pred nedavnim tudi vrhovni poveljnik rdečega vojnega brodogoja, Orlov, in poveljnik baltiške eskadre, Sidkov. Takozvanega "čističenja" v Sovjetski Rusiji torej še vedno ni konec.

Od 20 držav imajo Združene države Severne Amerike dobiti 11.000 milijonov dolarjev od "vojnih dolgov", odplačuje pa sedaj svoj dolg od 9 milijonov dolarjev ena sama država, Finska.

Iz vseh teh dogodkov, ki smo jih tu kronološko navedli, je razvidno le to, da se v Evropi kuha — nekaj; a preveč pare je še okrog lonca, da bi bilo mogoče videti, kaj je v njem. Na vsak način so Angleži nekaj izračunali in imajo svoj načrt. Ali obstoja v tem, da se zrahljajo vezi med Italijo in Nemčijo, kar naj bi omogočilo, da se brez splošne evropske vojne usmeri prehitro naraščajoča vojaška sila Nemčije na pr. proti Rusiji ter se s tem ustvari možnost, da se v medsebojnem spopadu oslabita dve državi, na kateri gledajo londonski konservativci z enako antipatijo?

Argentinske vesti

Novi predsednik prevzel svojo dolžnost

DR. ORTIZ IZPRICUJE SVOJO VERO V DEMOKRACIJO, OBLJUBLJA, DA BO SPOŠTOVAL SVOBODOŠČINE, POSPEŠEVAL ARGENTINSKE IDEALE IN VZDRŽEVAL DOBRE MEDNARODNE ODNOSE TER POZIVA VSE PREBIVALSTVO K SODELOVANJU

V nedeljo 20. t. m. je novi državni predsednik dr. Roberto M. Ortiz prevzel vodstvo najvišjih državnih poslov od svoje predhodnika, generala Agustina P. Justa.

Prevzetje oblasti je bilo v Buenos Airesu pravi narodni praznik in celo nasprotujoče si politične stranke so za ta dan odpovedale vse svoje volilne sheme, ker niso hotele s svojimi strankarskimi zadevami motiti svečanost dogodka. Že davno pred uro, ki je bila napovedana za prihod novega prvega mandatarja v kongresno palačo, kjer je imel pred zbranimi poslanci in senatorji položiti prisego, se je začela zbirati na ulicah od trga Congreso do trga Mayo velika množica meščanov, ki je stalno naraščala. Ob 15.55 je predsednik senata in odstopajoči državni podpredsednik dr. Julio A. Roca otvoril slavnostno sejo parlamenta, katere se je udeležilo 21 senatorjev in 83 poslancev. Opravičil je formalnost, ki jo predpisuje ustava, t. j. prečital je poročilo o verifikaciji septemberskih volitev, in tako je prišla ura 16.15, ko sta prispela v parlament predsednik dr. Roberto M. Ortiz in podpredsednik dr. Castillo. Zbrani parlamentarci so došlece pozdravili z velikim aplavzom, nakar ju je pred sedujoči dr. Roca pozval, naj položita prisego. Tako sta storila, nakar je novi državni predsednik imel govor, v katerem je obrazložil, kakšnih smernic se bo držal pri izvrševanju svojih velikih in častnih dolžnosti.

Dr. Ortiz je dejal v glavnem naslednje:

Kot kandidat sme izpričati in kot predsednik potrjujem svojo vero v demokracijo. V tem je tudi svečana obljuba, da bom spoštoval svobodoščine in jamstva, ki jih ustava daje vsakemu državljanu. Obnavljam pa tudi izjave, ki sem jih že prej dal, da bom znal razlikovati med demokracijo in demagogijo. Stranke smotram za državnemu življenju potrebne, a biti morajo dobro organizirane in služiti demokratskemu šolanju državljanov; seveda pa ne morem tajiti, da preživlja Argentina sedaj krizo političnih strank, kjer se vse preveč rinejo v ospredje osebe in ne načela.

Argentina ima za seboj dobo gospodarskega blagostanja, ki je okrepil naš zdravi optimizem, vendar pa izgleda, da blagostanje sedaj že popušča, sledeč prirodnemu zakonu evolucije. Za napredek države je potrebno sodelovanje vseh na osnovi enakosti in svobode vseh, a nikakor ne na podlagi samovoljnosti in dezorganizacije, ki je moja vlada ne bo trpela.

Tekom volilne kampanje sem jasno spoznal, kako se v vsej deželi obuja in raste čut argentinštva. To zdravo rodoljubje bom podpiral in pospeševal.

Dogodki v svetu nam kažejo, da tudi take države, ki ljubijo mir, niso varne pred napadi in ne najdejo pravice, če niso same dovolj močne. Zato bom skrbel za izpopolnitev oboroženih sil države, na katerih temelji zunanja varnost in ki so obenem jamstvo za notranji pravni, politični in socialni rde. Z drugimi državami bomo pospeševali prijateljske medsebojne odnose in bomo obenem med najbolj navdušenimi zastavonošami ameriške solidarnosti.

Prizadeval si bom slediti svetlemu zgledu svojega prednika, gen. Justa, ki si je s svojim delom zaslužil priznanje naroda; vodil bom strpljivo politiko spoštovanja vseh prepričanj, politiko reda in dela. Moja vlada si bo prizadevala doseči iskreno pomirjenje ter bo podpirala reorganizacijo strank, ki jo pričakujemo.

Tako je govoril in obljubil novi predsednik, ki bo vodil državo bodočih šest let.

Ko sta dr. Ortiz in Castillo zapustila kongres, ju je zunaj pozdravila velika množica z vzklikanjem in ploskanjem. Odpeljala sta se med nepetrganim spalirjem meščanstva do vladne palače, kjer je gen. Justo izročil vodstvo države svojemu nasledniku. Navzočni so bili člani dosedanje in nove vlade ter diplomatski zbor.

Med tem je bila množica na trgu Mayo še bolj narastla. Stvorile so se povorke, ki so defilirale pred vladno palačo in pozdavljele novega mandatarja, kateri je z balkona pristvoval tej manifestaciji. Tudi ge-

neral Justo je bil deležen ovacij, ko je ob 18. uri zapustil poslopje.

Med ceremonijo je krožilo nad mestom šest orjaških severnoameriških vojni letal, ki jih je bila vlada Združenih držav poslala v Buenos Aires za to priložnost, kot posebno odposlanstvo miru in ameriškega sodelovanja.

Nova predsedniška doba se je začela. Željam argentinske javnosti, da bi ta doba bila blagoslovljena s slogo, kulturnim in socialnim napredovanjem ter z gospodarskim blagostanjem, se z vso iskrenostjo pridružujemo tudi mi, izseljenci.

NOVA VLADA

Člani nove vlade so že prevzeli svoje funkcije razen ministra zunanjih zadev, Cantila, ki še ni prišel iz Rima in ga začasno zastopa minister javnih del dr. Alvarado, kateri je v sredo popoldne sprejel diplomatski zbor.

Svoje posle sta prevzela tudi novi načelnik buenosaireske občine, g. Arturo Goyeneche, in novi šef mestne policije, general Andrés Sa balain.

Guvernerje državnih teritorijev, ki so bili zaradi spremembe v vladi podali ostavke na svoja mesta, kakor je običaj, je nova vlada vse od kraja potrdila v njihovih položajih ter zavrnila ostavke.

MED RADIKALI

Če se bo radikalna stranka, ki je še pred osmimi leti imela največjo moč v državi, hotela rešiti razpada, ki ji grozi, bo morala izvesti temeljito reorganizacijo. Nezadovoljstvo s sedanjim vodstvom je zmerom večje ter je prišlo do izraza tudi v sredo, ko so se zastopniki radikalnih organizacij iz Buenos Airesa sestali na shodu, ki je imel razpravljati o veljavnosti zadnjih notranjih volitev v radikalni stranki. Opozicija, ki je na tem shodu pokazala, da ima vpoštevanja vredno množico radikalov na svoji strani, si je zaman prizadevala doseči, da bi se volitve razveljavile radi sleparij, o katerih smo že zadnjič pisali. Z majhno večino so bile volitve potrjene in je s tem nezadovoljstvo pri opoziciji le še bolj naraslo.

Več kandidatov je kandidaturu odklonilo in mnogo članov je tudi izstopilo iz stranke. Posledica tega nezadovoljstva je bila, da je ta opozicija ustanovila novo stranko, ki se imenuje Unión Cívica Radical Bloque Opositor in načeljuje ji dr. Oscar López Serrot. Ta nova stranka bo pri volitvah samostojno nastopila ter je kandidaturu za senatorja ponudila dr. Adolfo Güemesu. Če bo dr. Güemes kandidaturu sprejel še ni znano, ker je prosil nekaj časa odloga.

Novo delo našega rojaka

Ob navzočnosti državnega predsednika so pret. soboto položili temeljni kamen za novi stadion nogometnega kluba "Boca Juniors" v Buenos Airesu, udruženja, ki šteje več ko 30.000 članov. Načrte za to moderno konstrukcijo, ki bo imela prostora za več ko 100.000 gledalcev, je naredil naš rojak arh. Viktor Sulčić, doma iz Sv. Križa pri Trstu, član firme Delpini, Sulčić & Bes. Delo se bo v kratkem začelo. Podjetnemu in nadarjenemu rojaku, ki nam dela v Argentini veliko čast, prav iskreno čestitamo.

Omenimo naj še sledeče: Za svoj novi stadion je bilo društvo razpisalo natečaj že dvakrat, preden se je lotil dela naš rojak, a od vseh predloženih načrtov ni niti eden zadoščal temeljnemu pogoju, da je treba na prostoru, starem igrišču, kjer je bilo doslej mesta za največ 50.000 gledalcev, najti mesto za 80 tisoč oseb. Kakor smo že zgoraj omenili, je naš rojak ta problem tako srečno rešil, da bo v novem stadionu prostora za 100.000 glavno množico.

SPET VELIK POŽAR

V ponedeljek je začelo goreti na polju družbe Zingoni blizu postaje Saldungaray ter se je ogenj brž razširil še na posestvo tvrde Braun in upepelil več poslopij in velik provincijalni park. Policija iz vseh bližnjih komisarij in prebivalstvo se borijo proti požaru, a doslej skoro brezuspešno. Nevarnost je, da se ogenj razširi tudi na okrožje Coronel Suarez.

PARLAMENT IN VLADA

Vlada generala Justa je pred svojim odstopom objavila dekret, s katerim je zaključila zasedanje poslanske zbornice in senata. Poslanska zbornica pa se je temu dekretu uprla. Imela je sejo, na kateri je ugotovila, da po ustavi vlada nima pravice določati parlamentu, kdaj se ima sestati in kdaj prenehati z zasedanjem. Predsedništvo je odtelej že dvakrat sklicalo sejo, pa ni bilo sklepčnosti.

ARGENTINA OTVARJA POSLANIŠTVO V BEOGRADU

V torek 15. t. m. je argentinska vlada objavila sklep, da se v Beogradu otvori Poslaništvo Argentine Republike. Za začasnega odpravnika poslov je bil imenovan poslaniški svetnik g. Alberto J. Vignes, pozneje pa bo za to važno mesto imenovan opolnomočeni minister, kakor ga ima Jugoslavija v Buenos Airesu.

Ta sklep tukajšnje vlade je razveselil pojav in nič ni pretirano, če rečemo, da se z njim začena v zgodovini argentinsko-jugoslovanskih odnosov nova doba tesnejšega in koristnejšega sodelovanja. Kot jugoslovanski izseljenci, ki živimo v Argentini, ta korak tukajšnje vlade še prav posebno toplo pozdravljamo. Zasluga za to gre našemu tukajšnjemu državnemu zastopniku in naraščajočemu ugledu, ki ga Jugoslavija uživa v mednarodnem svetu.

Kakor je znano, je doslej argentinsko vladno zastopal v Jugoslaviji poslanik s sedežem v Bukareštu.

NAJBOLJŠI BOMBAŽ

Guverner province Corrientes, dr. Juan Torrent, ki se je mudil te dni v Buenos Airesu, je novinarjem povedal, da prideluje ta pokrajina najboljši bombaž na svetu ter da prideluje tudi riž najboljše kakovosti. — In ker smo že pri tem, naj omenimo tudi še drugo zanimivo vest, da se v Río Negru, okrog Conese, lepo razvija kultura sladkorne pese in predvidevajo, da se bo iz tega razvila prav močna industrija, ki bo mogla zalagati s sladkorjem vso Patagonijo in južni del velike buenosaireske pokrajine.

Argentinski poljedelci

Pretekli teden je poljedelsko ministrstvo objavilo podatke o popisu poljedelcev, obdelane zemlje in živine. Po teh podatkih je z raznimi vrstami žita posejanih skoro 19 milijonov hektarjev zemlje in je v vsej zmelji več ko 33 milijonov glav goveje živine. Poljedelskih proizvajalcev je v Argentini 439 tisoč 874, med njimi samo 164.871 lastnikov zemlje, ki jo obdelujejo. 163.745 je med njimi tujecev in približno vsak tretji je analfabet.

Veliki zavod

"RAMOS MEJIA"

VENEFERAS

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje. SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914). KOŽA: Kronični izpušaji, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki. ZLATO ŽILO: zdravimo brez operacije in bolečin. SPOLNA SIJEKOST: Hitra regeneracija po prof. Clearelliju. ŽIVENE BOLEZNI: Nevraastenja, izguba spomina in šibkost. REVMAATIZEM: kila, naduha, gota. Šibkost srca zdravimo po modernem nemškem načinu. PLJUČNA: Kašelj, šibka pljuča. ŽELODEČ: upadel, razširjen, kislino, težka prebava, bruhanje, rane. ČREVA: colitis, razširjenje, kronična zapeka. GRLO, NOS, UŠESA, vnetje, polipi: brez operacije in bolečin.

Popolno ozdravljenje \$ 30.—

Plačevanje po \$ 5.— na teden.

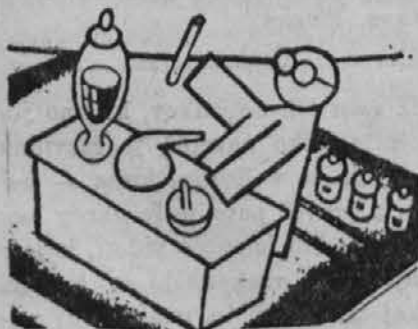
Naš zavod s svojimi modernimi napravami in s izvrstnimi SPECIALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenje z jamčeno. — Ugodno tedensko in mesečno plačevanje.

Od 9—21 ob nedeljah od 8—12

Rivadavia 3070 Plaza Once

KEMIČAR IN LEKARNAR diplomiran na zdravniški fakulteti v Pragi in zakonito preizkušen v Argentini.

Hh. Mr. Franciško Huspaur

Mladič! Vsako pomlad se kri prenovi, pripravite se za novo življenje in spravite iz sebe vse stare bolezni s tem, da napravite krvno analizo. — Za stare klijente zastoj enako notranjost po pošti. Dock Sud, calle Facundo Quiroga 1441 (Avellaneda) Pcia. de Bs. Aires

SAMO ZA VAS

smo napravili to krasno reorganizacijo, nad katero se divijo tisoči naših klijentov

GOTOVOST — HITROST — NIZKE CENE

nudijo Vam:

NAŠE DENARNE POŠILJKE
NAŠA HRANILNICA
NAŠA PRODAJA LADIJSKIH LISTKOV
NAŠE RAZPOŠILJANJE IZSELJENISKE POŠTE

AKO STE VI ZADOVOLJNI

se mi veselimo, ker smo resnično Vaši prijatelji in smo zidali NAŠO NOVO PALAČO ravno radi Vaše udobnosti ko nas obiščete, da Vas postrežemo kakor zaslužite kot velik prijatelj naše banke.

PRIJAZNO VAS VABIMO

OBIŠČITE NAS — V VAŠO KORIST — DA VIDITE KAKO STREŽEMO

Slovenski oddelek

BANCO HOLANDES UNIDO

SUCURSAL BUENOS AIRES

CENTRALA: Bm. Mitre 234;

PODRUŽNICA: Corrientes, 300

Vesti iz organizacij

Jan Kacin:

Z MOJH POČITNIC

Zelo me je zanimalo poznati od bliže kulturno in družabno življenje na kampu, zlasti mladine, o kateri pravimo, da je nositeljica bodočnosti. To željo sem izrazil nekemu fantu iz vasi, ki me je povabil na ples, katerega je priredil "Club agrario". Ples se je vršil na neki precej oddaljeni čakri, kamor smo se odpeljali z avtomobilom omenjenega fanta in dveh njegovih bratov. Tam je že bila velika vrsta avtomobilov, s katerimi so se pripeljali fantje in dekleta na ples. Tlačili fantje in dekleta na ples. Takoj ko vsak čakarero ima namreč svoj avto, ki mu služi posebno za daljše poti, medtem ko ima tudi konjsko vprego "sulqui" za manjše razdalje in posebno v deževnem vremenu, ko bi avto na blatnih cestah običajno. Sinovi in hčere kolo nov so se torej vsi pripeljali z avtomobili na ples. Plesali so kar na dvorišču po zemlji, vendar modernejše plese kot tu v mestu, kakor se je pač dalo na takem "parketu". V vseh ozirih pa so se obnašali vzorneje nego se obnaša mladina v mestu. Dekleta skrbno čuvajo svoj ugled, zato ne gre nobena s plesišča. In prav tako so tudi fantje zelo vpljudni ter spoštujejo dekleta. Fantu ni vseeno, kaj ljudje govorijo o njem. Opil se ni nihče in sploh na kampu fantje zelo malo pijejo. Odbor pa preskrbi, da dobi vsak skodelico črne kave brezplačno. Fantje ne rabijo kozarec marveč pijejo kar eden za drugim iz steklenice, kar ne more biti baš priporočljivo. V kolikor sem se informiral ni na kampu spolnih bolezni, ker živi mladina naravno, kot smo živeli mi doma, in se ne trguje z ljubeznijo, kot se dogaja po vseh večjih mestih, kjer imajo trgovci belega mesa z nevedno mladino lep dobiček na račun njenega zdravja.

Ker se je pripravljalo za nevihto in se je vršila zabava na prostem, so se fantje in dekleta kmalu po tretji uri zjutraj odpravili domov. Med najzadnjimi sem odšel tudi jaz s tovariši. Drveli smo z vso naglico po ravni prašni cesti. Tu pa tam se je splašil zajec ob cesti ter jo udrl čez ravno polje, kar so ga nesle dolge pete. Kar naenkrat pa je odpovedal motor. Ugotovili smo, da smo pozabili priliti vode. Kaj zdaj? Do prve čakre je bilo še zelo daleč. Ugotovili smo, da lahko malo zadremamo, medtem pa se bo motor ohladil. Sklenjeno, storjeno, a plašilo nas je neurje, ki se je od daleč grozeče blizalo. Zato smo se kmalu spet pomaknili nekaj sto metrov naprej. Spet je bilo treba počakati. Slednjič sta se odločila dva, da gresta na bližnjo čakro po vode, a nekoliko sta bila v skrbeh zaradi psov, ki ne poznajo nobene olike do nepoznatih gostov. Čez kake pol ure sta prinesla potrebno vodo. Nevihta se je bila medtem oddaljila in ko je solnce vstajalo v vsej svoji krasoti ter je

živina že pridno mulila rtavo, samo se pripeljali v vas. Fantje so me hoteli prositi oprosteno, misleč, da so mi s svojo pozabljivostjo napravili veliko nevšečnost, pa ko sem jim razložil, da se mi je naravnost dopadlo in bi samo še nevihto želel od bliže poznati, smo se zadovoljni razšli vsak na svoj dom.

V vasi imajo tudi kulturno društvo, ki ga je pomagal ustanoviti moj svak, kateri je tudi njegov predsednik in režiser ter je spravil na oder prvo igrjo, ki je žela velik moralni in materialni uspeh. Poslali so šeststo pesov tukajšnjemu španskemu konzulu za španske otroke in druge ponedolžnem od državlanske vojne prizadete. Dejal je, da je mladina zelo navdušena za prireditve, samo potrebnih učnih moči ni na razpolago; saj ni dobrega učitelja nimajo, temveč poučuje nekdo brez potrebne učiteljske izobrazbe in še pijanec povrh. "Če bi ne bil toliko zaposlen s svojo obrtjo", je dejal, "bi se lotil kar sam poučevanja, za kar bi me starši radi plačali, a menda ne bo drugega izhoda kot čakati, da se bodo merodajne oblasti enkrat morda tudi na nas spomnile. Jaz, je nadaljeval, "bom poslal svoje otroke, ko enkrat dorastejo šoli, v Bs. Aires v slovensko in argentinsko šolo, saj jim bo tam pridobljena izobrazba neizmerno koristila, če bodo le znali, kar vsekakor upam, rabiti pamet. Argentinska zemlja je neizmerno bogata, škoda le, da je nje sinovi ne znajo izkoristiti tako, kakor bi jo lahko."

Meni se je čudno zdelo, da so skoro vsi čakareri Italijani in Španci. Vzrok je morda tudi v sledečem:

Skoro vsi Italijani in Španci, ki so sem prišli, so bili doma nič drugega kot najemniki pri grofih in drugih posestnikih, zato so se tukaj kaj lahko prilagodili položaju, medtem ko je Nemca, Angleža in tudi Slovence, ker so bili doma lastniki četudi morda skromnih domov, težko pripraviti, da bi delil pridelek z gospodarjem. Saj je vsa zgodovina Slovencev prepredena s puntarskimi boji proti graščakom. Meni se skoro zdi, da je ravno to notranje vzgojno razpoloženje glavni vzrok, da se slovenski priseljenci tako neradi odločijo za življenje na kampu, na tuji zemlji. Slovenskih kolonov je zelo malo, dasi smo narod poljedelcev. S kmeta smo se v tujini kratkoma prelevili v industrijskega in težaškega delavca. Mnogi naši so se odločili le za nakup lastnih malih zemljišč in postavitev lastnih ehise, kajti lastna hiša, četudi skromna, jim je ljubša kot tuja udobnejša.

Na več krajih širne argentinske dežele, koder sem jaz hodil, sem opazil udobne nemške naselbine, kjer živijo Nemci čisto zase. Lepe hišice, na nemški način zgrajene,

"NAŠA SLOGA"

Pod tem naslovom je začel izhajati v četrtek 17. februarja v Buenos Airesu nov list za srbsko-hrvatski del jugoslovenske kolonije v južnoameriških državah, ki je bil že dolgo potreben. Na uvodnem mestu objavlja proglas, v katerem razlaga svoj program: točno in objektivno obveščati naše izseljence o vseh važnih dogodkih v domovini, v svetu in v naših kolonijah; biti pravo ogledalo naše izseljenske skupnosti v Južni Ameriki, tolmačiti njenih čustev, želja in potreb ter nesebično zaščitnik njenih koristi. Pisati in delati hoče, v skladu s staro željo in največjo potrebo našega izseljenštva, za slogo, kakor že njen naslov sam oznanja. Proglas so podpisali kot ustanovitelji lista: Dr. Stjepan Buljević, dr. Vladimir Buljević, Anton Bojanović, Anton Huljić, Pavle Popović in arh. Viktor Sulčić iz Buenos Airesa; Mijo Ilić iz Dock Suda; Petar Kbelić iz Ensenade; Kokić Ivan iz Rosario; Ivan Ljerotić iz Maggiora; Stjepan Miličić iz Gahana in Petar Pavlović iz Tandila — v našem izseljenštvu znane, spoštovane in odgovorne osebnosti.

List že v svoji prvi številki kaže, da bo tak, kakršnega srbsko-hrvatski del naše kolonije doslej še ni imel. Objektivno, dobro in zanimivo piše, prinaša mnoge dopise in tudi slike.

Tega novega in resnega glasila, ki so ga naši bratje Hrvati in Srbi v Južni Ameriki končno dobili, se tudi mi iskreno veselimo ter ga toplo pozdravljamo in mu želimo najlepših uspehov.

Vendar pa nočemo te zadeve opraviti samo s temi prijaznimi priznanji in voščili. Zavedamo se, da je vsak napredek v srbsko-hrvatskem delu kolonije obenem tudi naš napredek, saj tvorimo z njim jugoslovensko izseljensko skupnost, in moramo radi tega tak list tudi z dejanjem podpreti. Radi tega pozivamo vse naše čitatelje, naj svoje znanje in prijatelje Hrvate in Srbe opozore na "Našo Slogo" ter naj jim priporočajo naj se nanjo naroče. Naslov upravnništva je: Sarmiento 1320, Esc. 23, Bs. Aires. Za celo leto stane list, ki izhaja na 8 straneh, 6 pesov, za pol leta pa 3.50.

ter krasno obdelana polja in skrbno negovana žviina so izpričevalo podjetnosti in delavnosti nemškega izseljenca. (Nadaljuje).

ZOBOZDRAVNIKA

Dra. Samoilović de Falicov

in **Dr. Feliks Falicov**

Sprejemata od 10 do 12 in od 15—20 ure

DONATO ALVAREZ 2181

U. T. 59 - 1723

IZKUŠENA BABICA

Filomena Beneš de Bilek

diplomirana na univerzi v Pragi in v Buenos Airesu. Zdravi vse ženske bolezni. — Sprejema tudi noseče v popolno oskrbo,

ordinira od 9 ure zjutraj do 20 ure zvečer

LIMA 1217, I. nadstr.

U. T. 23 Bueno Orden 3389

Buenos Aires

Občni zbor SDDT

Odbor Slovenskega delavskega društva Triglav je odredil sklicati 8. redni občni zbor, ki se bo vršil dne 6. marca ob 3 uri pop. v ul. Cortientes 1652, v društvenih prostorih. Vabljeni ste vsi člani in članice, da se tega občnega zbora za gotovo udeležite. Prav tako pa ste vabljeni tudi vsi ostali slovenski rojaki in rojakinje, da pridete zraven ter poveste svoje mnenje, kako bi se naše delovanje najbolje organiziralo v naš skupni prid.

Občni zbor se bo vršil s sledečim dnevni redom:

1) Otvoritev občnega zbora s pozdravom in nagovorom predsednika. 2) poročilo tajnika, blagajnika, knjižničarja, gospodarja, odbornikov in revizorjev. 3) Volitev novega odbora in 4) slučajnosti.

ČLANSKI SESTANEK

V nedeljo, 6. marca članski sestanek Slovenskega Prosvetnega Društva I. Vsi člani, ki se zanimajo za bodoče delovanje društva, se tega sestanka udeležite!

Z občnega zbora GPDS. v Villa Devoto

Občni zbor je otvoril predsednik tov. Lojze Podgornik ob navzočnosti osmestdeset članov in članic. V kratkem govoru je očrtal društveno delovanje v pretekli letu ter se je pohvalno izrazil o članstvu, ki je slo odboru vsestransko na roko, da je zamogel tako uspešno vršiti svoje naloge. Priporočal je, naj bo tudi v bodoče tako. Podal je nato besedo tajniku, ki je poročal koliko domačih zabav in prireditev v večjem obsegu je priredilo društvo. Da šteje društvo sto članov in članic. Dalje, da je odbor preskrbel članstvu cenenegega zdravstva in lekarno. Tajnik je v svojem poročilu pozival vse one, ki še vedno stojijo ob strani, naj pristopijo v društvo. Priporočal je složnost, ker samo na ta način bomo dosegli postavljeni cilj.

Gospodarski odsek je poročal, da ima društvo devet tisoč premoženja. Revizorji so dobili vse račune v redu.

Nato so se vršile tajne volitve novega odbora, v katerega so bili izbrani sledeči:

Andrej Vrabec, predsednik; Lojze Ušaj, podpredsednik; Viktor Zlobec, tajnik; Vinko Batagelj, podtajnik; Avgust Štolfa, blagajnik; Anotn Lokar, podblagajnik.

Gospodar, Gorjup Andrej. Za gospodarski odsek: Lojze Podgornik, Ludvik Pičulin in Karel Rebula. Propagandni odsek: Černić Viktor in Mislej Anton. Podporni odsek: Levpušek Franc in Košič Danjel. Veselični odsek: Rebula Milan,

Letošnji p u s t proslavita

'PROSVETA' in 'TABOR'

skupaj in sicer:

26. FEBRUARJA ob 21.

v prostorih "Prosvete" ul. Gral. César Díaz 1657. Na sporedu bo vesela igra v enem dejanju in še marsikaj drugega, poleg plesa in poštene zabave.

1. MARCA ob 20.15

pa v prostorih "Tabora" ul. Paz Soldán 4924.

O B A K R A T

bodo prostori lepo pripravljeni in tekmo proste zabave bodo mnoga presenečenja in zabavne igrice skrbele za veselo pustno razpoloženje.

Gergič Justin in Colja Anton. Razsodišče: Roje Franc, Zorž Franc, Mihelj Franc, Boucon Karel in Brezavšek Jožef. Revizorji: Kavčič Franc, Marvin Anton in Čoha Franc. Nač. dramatike: Štokelj Anton. Nač. petja: Franc Roje. Knjižničar, širca Ernest in načelnica ženskega odseka: Levpušek Amalija.

Občni zbor je potekel v najlepšem redu. Novi predsednik je pozival članstvo, nja bo vedno na roko v vseh ozirih odboru, da bo lažje in uspešneje vršil svojo dolžnost vsem v prid. **Viktor Černić,** za propag. odsek.

SMRTNA KOSA

Umrli je Matila Preselj, doma pri Ptujju v Jugoslaviji. Pogreb se je vršil v četrtek dne, 24. feb. ob 3 uri pop. na pokopališče na Avellanedu. Zapušča ženo in brata tu v Argentini, doma pa starše, brate in sestre.

Naj mu bo lahka tuja zemlja. Preostali pa naše sožalje!

ŠTORKLJA

Dne 16. t.m. je obiskala štorklja Ernesta in Angelo Čurin ter jima je podarila srčkano punčko. Čestitamo!

HIMEN

Danes se poročita Albin Rogelja, doma iz sv. Tilna pri Komnu in Pepina Kovarčič, doma iz Komna.

Oba, ženin in nevesta, sta tudi člana Slov. prosv. društva, ter naročnika Slovenskega lista.

Bilo srečno!

ZAHVALA

Podpisani se toplo zahvaljujem šolskim sestram, ki so se toliko trudile, ko je bila moja žena v bolnišnici, da so jo priporočile najboljšim zdravnikom in tako rešile življenje. Bog stotero povrni.

Stanko Ličen

PRVA VELIKA KAMPANJA

za

„Slovenski List“

PRVA NAGRADA

Vozni listek za Evropo in nazaj

Vsak star naročnik, ki pridobi novega naročnika, dobi za vsakega po eno srečko in vsak nov naročnik dobi tudi eno srečko, ko plača naročnino za celo leto.

Nudi se lepa prilika, da bo eden izmed naročnikov, kogar bo začela sreča, obiskal brezplačno svoje kraje.

Kadar govoriš s prijateljem ali prijateljico, ali jim pišeš, razloži jim, kakšna sreča jih lahko doleti, če se naročijo na

"SLOVENSKI LIST"

Naročniki in naročnice! Če le vsak enega naročnika pridobite, pa je zadeva rešena.

Če dobiš več naročnikov, dobiš več srečk in s tem večjo možnost, da zadeneš glavni dobiček.

NA DELO, VSI, ZA VEČJI "SLOVENSKI LIST"

UPRAVA

Ne izgubite prilike

PRVOVRSTNA KROJAČNICA

"PRI ZVEZDI"

Ima na prodaj vse ostale poletne obleke po zelo znižanih cenah. — Obiščite me in se boste sami prepričali. —

Lastnik STANISLAV MAURIČ

DONATO ALVAREZ 2059,

pol kvadre od Av. San Martín, — Bs. Aires

Slovenci doma in po svetu

POŽIVITEV HRANILNIC

Ljubljana, 8. II. 38. — Posojilo Poštne hranilnice Zadrugi zvezi, ki ga je omogočila banovina je z veseljem pozdravila vsa slovenska javnost, ker je sedaj tudi v podeželju prevladalo prepričanje, da bodo v kratkem odvajale zamrle vloge tudi pri naših mestnih posojilnicah, dočim so drugi denarni zavodi že itak začeli delno izplačevati vloge. Kmečke posojilnice in hranilnice bodo začele izplačevati po določenem načrtu, ki bo upošteval potrebe kraja in razmer vlagateljev. S tem bo vrnjeno zaupanje zavodov, ki bodo zopet dobivali vloge. Že sedaj prevladuje prepričanje, da je denar naložen v posojilnicah, ki so včlanjene v Zadrugi zvezi, varen denar in da bo v doglednem času popolnoma izplačljiv. Za zboljšanje denarnih razmer je poučena tudi statistika o dotoku hranilnic v decembru 1937. Konec decembra so znašale vloge pri 29 slovenskih hranilnicah 1.005.391.520 din. Od tega odpade na vloge na knjižice 603 milij., na tekoče račune pa 402,3 milij. V primeri s prejšnjim mesecem so anarale vloge na knjižice za 2,9 milij., vloge v tekočem računu pa na 3,5 milij., skupne vloge so torej narasle za 6,4 milij., pri čemer obresti za 1. 1937 še niso upoštevane. Od 1. 1931 se še ni zgodilo v nobenem mesecu, da bi bile narasle vloge ne le v celoti, ampak tudi pri vsaki izmed obeh skupin.

SMUŠKE TEKME V BOHINJU

1. II. t. l. so se začele smuške tekme za državno prvenstvo v smučanju v Bohinju. Državni prvak v teku na 18 km, je postal Klančnik Gregor iz Mojstrane. Naslednji dan so se tekme nadaljevale. Navzoč je bil tudi minister za telesno vzgojo Miletič, pri skakalnih tekmah so bili doseženi lepi skoki, ter je zopet zasedel prvo mesto Klančnik Gregor.

NAŠI SMUČARJI SO SE DOBRO IZKAZALI NA TEKMAH V CELOVCU

6. II. t. l. so bile v Celovcu mednarodne smuške skakalne tekme, na katerih je zasedel četrto mesto Klančnik Karel, prvo mesto je odnesel Japonec Iguro, drugo in tretje Nemece Wiedeman in Avstrijec

Dellethrad, na sedmo in deveto mesto pa sta prišla Novšek Albin in Jakopič Albin.

Več Slovencev aretiranih v Gradcu

15. oktobra so v Gradcu aretirali našega državljana zdravnika dr. Kuneja D. in še nekaj drugih Slovencev. Konec januarja so bile sodne razprave v zvezi s špijonažno afero poročnika avstrijske frontne milice Josipa Spereka. Dr. Dušan Kunej je bil obsojen na dve leti težke ječe in na izgon iz Avstrije, ostali aretiranci pa še sedaj niso izpuščeni iz ječe, čeprav so nastopili v procesu le kot priče.

Vprašanje konkordata spravljeno z dnevnega reda

Sporazum med vlado in srbsko pravoslavno cerkvijo

BEOGRAD, 15. II. — V Beogradu je od 22. I. do 8. II. zasedal arhierjski sabor srbske pravoslavne cerkve. Ob zaključku je javno dal razglasiti, da vzame na znanje izjave predsednika vlade in izjave notranjega ministra kraljevine Jugoslavije, da je konkordat, to je mednarodna pravna pogodba s katoliško Cerkvijo, umaknjen z dnevnega reda. Isti dan je bila razglašena tudi amnestija kraljevih namestnikov za vsa kazniva dejanja, ki so jih v zvezi z nemiri v teku lanskega leta zagrešili posamezniki ali skupine. Nato je arhierjski sabor 10. febr. zvečer razglasil, da je 8. febr. sklenil umakniti cerkvene kazni, ki so bile izrečene nad nekaterimi ministri in poslanci pravoslavne vere, ki so predlagali ali glasovali za ta konkordat. S tem tega vprašanja v Jugoslaviji ni več. Sprožila ga je Jeftičeva vlada, odpravili so ga arhierji srbske pravoslavne cerkve. S tem v Jugoslaviji samo še katoliška Cerkev svojih pravic nima nikjer črno na bellem zapisanih, kakor jih ima srbska pravoslavna cerkev, islamska verska zajednica, starokatoliška cerkev, židovske in protestantske verske občine. Glede na to je izdal 14. II. zagrebški nadškof dr. Stepinac razglas, katerem pravi, da so ga naprosili odlični katoliki, naj jim dovoli prirejanje protestnih zborovanj, na katerih naj bi se celotno vprašanje konkordata razmotrilo v pravi luči. Škof je izrazil željo, da se ta zborovanja ne vrše ker sedaj ni pravi čas.

IZGNANI AVSTRIJSKI HABS-BURSKI PROPAGANDISTI

Proti koncu decembra so mariborske oblasti izgnale tamošnjega predstojnika "Domovinske fronte" in nekaj članov, ker so javno delali propagando za restavracijo Habsburžanvo. Ker ti izgoni niso bili preklicani in so bili še naknadno izgnani drugi avstrijski državljani, je avstrijska vlada potem, ko so pogajanja za vrnitev izgnancev propadla, izgnala nekaj jugoslovanskih državljanov, ki prebivajo v Avstriji. Izgnani so bili jugoslovanski državljani, ki jih avstrijsko vladno poročilo dolži proti-avstrijskega udejstvovanja.

MINISTER CVETKOVIČ V ŽENEVI

Minister za socialno politiko in narodno zdravje Dragiša Cvetković je odpotoval v Ženevo na sestanek Sveta mednarodnega urada za delo, kjer je stalen delegat.

ROGAŠKA ŽELEZNICA

Ministrski svet je odobril pogodbo, ki jo je sklenil v imenu naše države minister dr. Spaho z družbo Rogaška lokalne železnice. Po pogodbi bo država odstopila Rogaško lokalno železnico za 6.300.000 din.

ANKETA O STANJU SLOVENSKEGA KMETIJSTVA

Banska uprava bo sklicala za mesec april veliko anketo, ki bo razpravljala o stanju našega kmetijstva. Številni odbori bodo pripravili nad 30 referatov, s pomočjo katerih bo mogoče napraviti bilanco našega kmetijskega gospodarstva. Rezultat ankete naj bi bil ta, da bi se vsa vprašanja, ki se tičejo kmetovskega dela in njegovega življenja obdelala pregledno po najnovejših podatkih, tako da bo mogoče iz njih razbrati dejansko sliko o stanju slovenskega kmetijstva, in iz njih napraviti sklepe za načrtno delo za lepšo bodočnost in napredek slovenskega kmeta.

J. N. A. D. "JADRAN" RAZPUŠČENO

Oblast je razpustila jugoslovansko napredno akademsko društvo "Jadran", ker je prekoračilo službeni delokrog. Policija je zaplenila društvene prostore in zaplenila društveni arhiv.

PRORAČUNSKA DEBATA V SKUPŠČINI

V Narodni skupščini se je začela debata o predlogu novega proračuna. K debati se je oglasilo že veliko število poslancev, tako da je verjetno, da bo razprava trajala še precej dni.

SENATOR ANTE PAVELIĆ UMRL

V Zagrebu je umrl 11. t. m. dr. Ante Pavelić, senator in bivši predsednik senata. Pokopan je bil z velikimi slovesnostmi in sta prišla na pogreb zastopnik kralja general Milivoj Arandjelović in zastopnik vlade minister dr. Milan Vrbanić. Zastopani so bili tudi številni drugi odličniki.

NAŠI SMUČARJI

Pri akademskem smučarskem prvenstvu v Hofgasteinu, kjer tekmujejo tudi smučarji ljubljanske univerze, je ljubljanska stafeta dosegla tretje mesto. V teku na 16 km pa so dosegli naši tekmovalci 10. in 12. mesto.

IZ RUSIJE SE JE VRNIL

Na sv. Tri kralje se je nenadoma vrnil iz Rusije v Černice, kjer je doma, Anton Lojk (Rezin). Prišel je iz Sibirije in pravi, da je tam še mnogo Jugoslovancev. V Rusiji se je nahajal ravno 23 let. Vjet je bil, ko je imel 30 let. Ko se je po tolikih letih vrnil spet v domovino, kamor ga je sree vedno vleklo, ni našel več staršev živih.

NOVE ŽRTVE GRANAT

Iz Kanala pišejo, da se je tamkaj spet zgodila smrtna nesreča zaradi eksplozije stare granate. Žrtev nesreče je postal 40letni Justin Bajt, ki je imel od oblasti dovoljenje, da je iskal ostanke orožja in municije po svojem okolišu. Hudo je poškodovala manjša granata Antona Brankovina iz Volčjega doma. Prepeljali so ga v goriško bolnišnico, kjer umrje, da mu bodo rešili življenje. Iz Grgarja pri Gorici pišejo, da je granata poškodovala Franca Stergarja, starega 46 let. Hudo ranjenega so prepeljali v bolnišnico, kjer so ugotovili, da ima nevarne poškodbe na roki in po raznih delih telesa. Zdravniki upajo, da ga bodo ohranili pri življenju.

ŽGANJE GA JE UMORIL

Žalostni dogodek se je pripetil v Grgarju. 22letni Jernej Madon je v družbi s Stankom Zbonom prišel v hišo Janeza Sedevica, da se tamkaj po delu nekoliko odpočije. Prišla sta seboj zelenko žganja, ki sta jo nekoliko prej kupila. Žganje sta v kratkem času izpila. Toda ta ko se začele pojavljati posledice. Prvi je padel v nezavest Madon in kmal izdihnil, Zbon, ki je izgubil zavest, je prišel kmalu k sebi, in je sedaj že zdrav. Njega je rešilo samo to, ker je popil nekaj manj žganja.

ZA REŠITEV "HRVATSKEGA VPRAŠANJA"

Na družabnem večeru boegrajskega pododborja JRZ, ki je bil 9. II. in katerega se je udeležil tudi predsednik vlade dr. Stojadinović z večjim številom ministrov, je govoril tudi predsednik senata dr. Mazuranić, ki je povdarjal, kako mogočna postavka bi bili zadovoljni Hrvati v naši jugoslovanski državi. Zahvalil se je predsedniku vlade za uspehe v zunanji politiki in za uspehe političnega pomirjenja v notranjosti države. Pozval ga je, naj sedaj, ko je zunanje politično takorekoč rešil svojo nalogo in notranje politično pripravil vse za potliko pomirjenja, pristopi pogumno k reševanju hrvatskega vprašanja. Dr. Stojadinović je odgovoril, da je pri reševanju važnih vprašanj, s katerimi imamo opravka treba izpolniti dva pogoja: prviho treba želodce ne sme biti slab svetovalec narodov, in je zato bilo treba poskrbeti za dvig narodnega blagostanja. Drugič pa si moramo zavarovati mir na vseh naših mejah, zato da lahko nemoteni v miru medseboj rešujemo vse, kar nas boli. Ra di tega bo v bidoče morečice posvetili mnogo več pozornosti našim notranjim problemom in bo tudi mogoče pospešiti rešitev tega, kar razumevam pod hrvatskim vprašanjem.

BORBA S TIHOTAPCI

Na državni meji nad Flirsko Bistrico je prišlo nedavno do spopada med tihotapei in italijansko obmejno stražo. Tihtapei so na stražo streljali in je finanear Jožef Manea obležal mrtev. Drugi stražnik, Multumeddi, pa je dobil hude poškodbe. Oblastva so takoj začela obsežno preiskavo, ki je pokazala, na nekega inka Baraga kot glavnega krivca, na Ivana Bašo, Andreja in Ivana Štembergerja pa kot sokrivce. Kasneje je bil obtožen sodelovanja pri spopadu tudi še Franc Kruh. Vinko Baraga je pobegnil čez mejo, ostale pa so oblasti zaprla in proti njim uvedla sodni postopek. Razprava je bila tedni pred reško poroto in je bil Vinko Baraga v odsotnosti obsojen na smrt, Franc Kruh je bil obsojen na došmrtno ječo in Ivan Štemberger je dobil tri mesece, ker je brez potnega lista hodil čez mejo. Dva sta bila oproščena.

V DAR DOBITE

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3-6 \$, lepo sliko v barvah. Odprto tudi ob nedeljah. Atelje MARKO RADALJ Facundo Quiroga 1275 in 1407 U. T. 22 - 8327 DOCK SUD

Na novo otvorjen Restaurant Internacional

Vam nudi velike zračne prostore, obširno dvorišče, kegljišče (v kratkem tudi kroglišče).

Hrano prvovrstno in veliko izbero vin.

Za obilen obisk se priporoča

EMIL JERKIĆ

JORGE NEWBERRY 5372 (skoro na vogalu Alvarez Thomas) — BS. AIRES

Obiščite krojačnico UŠAJ

ki vam nudi v vsakem oziru najboljšo postrežbo

GARMENDIA 4947 Paternal, Bs. Aires

LADIJSKE VOZNE LISTKE

za vse parobrodne družbe pri nas dobite po najnižji ceni.

Kabino

za gotovimo vsakemu potniku brezplačno.

Vpoklicne karte po zelo znižanih cenah

CA. CENTRAL EUROPEA 469 SAN MARTIN 469

PIVK FRANC TEŽKO ZBOLEL

GORICA, januarja 1938. — Glavni obtoženev v črnovrškem procesu (o katerem je naš list svojčas obširno poročal), Pivk Franc, je bil obsojen od posebnega sodišča v Rimu na 26 let ječe, dosmrtno policijsko nadzorstvo in sekvester vsega premoženja. Zaporno kazeno so mu določili takole: 10 let za izdajanje strogo tajnih vestí, 14 let za izdajanje rezerviranih vestí in dve leti za razširjane slovenskih knjig. Do sedaj je bil zaprt v skrajno slabo vzdrževanih, temnih in vlažnih prostorih ječe v Fosani, pokrajine Cuneo. Na lastno prošnjo in priporočilo zdravnikov zaradi skrajno slabega zdravstvenega stanja pa bo premeščen v neko ječo na jug Italije, kjer so razmere kaznjencev znosnejše in dobivajo tudi boljše in znatneše hrano. Pivk ima za seboj šele tri leta ječe, 7 let je bil pomeščen po raznih amnestijah tako, da ima presedeti še 16 let ječe. — Doma pa je pustil dve nepreskrbljeni hčerki, ki živita v skrajni bedi, od katerih je ena slaboumna že od rojstva, druga pa boleha.

BURJA, SNEG IN MRAZ

TRST, januara 1938. — Pred koncem leta se je prišla posloviti burja, ki je posebno v Trstu in Vipavski dolini ter na Krasu pokazala svojo silo. Da niti ne omeni mo koliko je ob takih prilikah nemo sreč, koliko klobukov se zgubi na cesti, koliko se pobije, koliko damlekarie razlije mleko in tako dalje. Marsikje nastane zaradi pihljave

jev tudi kakšen požar. Ob zadnji priliki so imeli tržaški gasilci opraviti z desetimi požari manjšega obsega, ki gredo vsi na rovaš burje. — Kmalu po burji je nastopil občuten mraz, tako da se je toplomer znižal skoro do 10 stopinj pod ničlo. Vse je kazalo, da bo nastopila huda zima, kot je bila v prvih mesecih leta 1929, ko je morje tudi v Trstu zmrznilo, toda na veliko veselje tega rekorda nismo prekorali. Burja se je spraviila tudi nad tramvaj in je utrjala dovodno žico. Pri tem je ožgala elektrika tramvajskega uslužbenca. Prometni stražniki so tiste dni mnogo trpeli, enega je burja zagnala ob tla in ga močno poškodovala. V bolnice se je zateklo mnogo ljudi s pobitimi udi in nosovi. V luki je burja potrgala vrvi neke jadrnice in jo odgnala na odprto morje, kjer so jo s težavo rešili. Veliko je bilo tudi potrganih telefonskih žic in tudi odkritih streh.

Na Krasu je padlo precej snega isto tudi na Goriškem.

Križaj odlični pilot

Kako se je rešil iz Francovega ujetništva

Naše dnevno časopisje je preteklo leto še večkrat pisalo o primorskem rojaku Josipu Križaju, sedanjem odličnem pilotu španskega zračnega brodograja. Ker pa vesti o Križaju in njegovi usodi niso bile prav točne, objavljamo zdaj poročilo, ki smo ga prejeli iz Pariza. Pilot Josip Križaj je prispel ob koncu oktobra leta 1936. Iz Jugoslavije v Pariz, kjer se je javil tamkajšnjemu vojnemu zastopstvu španske vlade. V Parizu je dobil tudi redni potni list. Obenem z njim sta bila sprejeta isti dan še dva Rusa, pilota, s katerima je skupno podpisal pogodbo z madridsko vlado, da stopajo kot prostovoljci v špansko armado, za kar bodo sprejemali mesečno 3000 frankov. Nekaj dni nato so vsi trojico prepeljali z avionom iz Pariza v Madrid, kjer so Križaja dodelili k lovski eskadrili. Takoj drugi dan je dobil lovsko letalo španskega iz-

vora in takoj dokazal, da je pilotovec velikega formata. Ker mu je aparat razvijal premalo brzine in tudi njegov akcijski radij ni bil dovolj velik, je naslednji svoj aparat zamenjal za ruskega, ki je po njegovem mišljenju najpopolnejši avion šodobne produkcije. Ruski lovec "Nataša" je razvijal 600 km brzine na uro. Bil je seveda najmodernejše opremljen.

Drugi dan svojega vojnega udeleževanja se je zgodil dvignil z "Natašo" in se izkazal za nenadomestljivega lovca, predrznega in neustrašnega borca ter dovršenega aviatika. Njegova zvižgača, ko se je delal kakor da bi bilo letalo pokvarjeno in za nadaljno borbo nespособno, je zbudila nedeljeno priznanje. Drugih uspehov ne bom opisoval, omenim naj le, da ga je že tisti dan po pristanku na aerodromu pričakoval komandant madridskega zračnega brodograja in ga takoj imenoval za komandanta lovske eskadre z mesečno plačo 25.000 frankov.

Jože Križaj si je pridobil slove najboljšega vojnega letalca na svetu. Prav zaradi njega je prišel na letališče pri Madridu tudi minister voske in mornarice, da ga osebno spozna in čestita kot junaka zračnih višav. Hotel mu je tudi privedi slavnostno pojedino, kar pa je Jože Križaj v svoji skromnosti odklonil.

Uspehi so sledili uspehom in naš rojak se je sleherni dan vračal s svojo "Natašo" kot zmagovalce. — Tako se je boril pod vročim južnim soncem polnih 50 dni brez vsake ve-

čje neizgode. Vzletel je vedno prvi, vračal se zmerom poslednji, v zraku in v boju je bil kakor doma. Po šest in še več ur dnevno se je s svojo "Natašo" boril kot junak proti številno močnejšemu nasprotniku in se vrnil domov šele tedaj, ko je bilo ozračje očiščeno.

Enainpedeseti dan svojega uspešnega zračnega udejstvovanja se je spet dvignil v zračne višave. Spremljal je z dvema španskima pilotoma-lovcema štiri težke bombarderje. Nenadoma so se pojavili pred njimi trije sovražni lovci. Španska pilota sta se ustrašila njihovih aparatov in se umaknila, prav tako pa so se morali umakniti tudi bombarderji, ki za borbo z lovci zaradi svoje neokretnosti niso sposobni. Križaj pa se jih ni zbal. Dasi je bil sam, se je spustil v boj, in to v višini 3000 metrov. Po hudi, približno 10minutni borbi se mu je nenadoma vnel aparat. Že močno opečen je v izredni prisebnosti skočil s padalom iz aviona. Padalo pa je odprl šele v višini 1000 metrov, da ga med počasnim padanjem ne bi ubili sovražniki. Ta manever se mu je sicer posrečil, nenadni pritisk zraka, ko se je padalo odprlo, pa mu je zlomil tri rebra, ker je imel okrog prsnega koša pripeto padalo. Pristal je še dovolj srečno, toda na Frankovem ozemlju. Zapazil je tudi, da mu sledijo Francovi vojaki-črnci iz španskega Maroka. S poslednjimi močmi se je privlekel do košate smokve in tako ušel zasledovalcem. Šele zdaj je opazil, da mu je krogla odnesla prst na nogi, da je zelo nevarno obžgan in da ima poleg polomljenih reber tudi nogu pod kolenom dvakrat prestreljeno. Ker je močno krvavel, si je

ranjeno nogo privezal na nižjo vejo, da ni kri curkoma otekala.

Tako je preživel enainpedeseti dan, naslednji večer pa je skušal pobegniti k svojim. Bil pa je popolnoma izčrpan zaradi ran in velike izgube krvi. Ohlajal je pri neki manjši reki in čakal smrti. Tu sta ga z vozom prepeljala do Salamauke, kjer so takoj spoznali poganega letalca. Brez posebnega zasliševanja so ga hoteli ustreliti, toda neki narednik se je zavzel zanj. Odvedli so ga na poveljstvo, kjer so ga zasliševali in poizvedovali o vojnih vladnih pripravah. Ker njihovo zasliševanje ni imelo uspeha, so ga strahovito mučili in topli, ter ga ponovno postavljali pred puške, toda Križaj je prenesel vse. Prosil je, naj ga ubijejo, za gotovil pa je, da se bo isto zgodilo tudi ujetnik Francovim oficirjem na vladni strani. Toda vse grožnje niso pomagale. Zopet so ga nečloveško mučili in ostal je pri življenju samo zaradi svoje izredno močne konstitucije in brezprimerne energije. Kljub bičanju in hudim ranam je ostal pri življenju. Po devetih mesecih trpljenja so zamenjali njega in dva ujeta Rusa za sedem Francovih oficirjev. Odsel je v bolnišnico v Pariz, kjer so ga izlečili. — Zdaj pa je že spet nekaj tednov v Valenciji.

—Trst. — 80 letna Marija Starin je padla po stopnicah ter se težko ranila. V bolnišnici b omorala ostati 8 tednov.

—Trst. — Pred sodiščem je bila obsojena trafikantinja Stein Helena, ker ni prodajala soli po določeni teži ampak manj kot je pisalo na zavojih. Dobila je 2.050 lir denarne kazni in sicer pogojno.

ZALOGA DOBREGA VINA

Franc Kurinčič

Kadar imaš ohcet; krst; obisk in sploh kadar rabiš vino; obišči ali pokliči na telefon Kurinčiča, ki ti bo nemudoma ugodil in na dom postregel s prav dobrim vinom, saj ga imam v zalogi 25 vrst.

— Ne pozabi GARAY 3910, — telefon 61-5384
BUENOS AIRES

EXPRESO "GORIZIA"

FRANC LOJK
Calle VILLAROEEL 1476
U. T. 54 Darwin 5172 in 2094

Vsakovrstne bolezni, notranje in zunanje

Venerične bolezni se zdravijo na gotov in modern način. — Ugodno plačevanje. — Prvi pregled brezplačno. GOVORI SE JUGOSLOVANSKI. — Sprejemanje bolnikov od 3 ure do 8 zvečer.

Dr. ANTONIO PEREDA

MEDRANO 151

BUENOS AIRES

FAUSTA

"Pardallan," je zamrmrala Favsta na pol s togoto ponižanja, napol tako, kakor bi se prerajala k novemu življenju. "Gospod," je rekel Sikst z visokostnim glasom, "Ali je mogoče, da bi se upali položiti roko na poglavarja krščanstva?" "Tako gotovo, kakor gotovo se vi upate položiti roko na žensko... Ne gani se, gospod poglavar krščanstva. — Pri prvem koraku, ki ga napravite v nazaj ali pa le eden od vaših ljudi naprej, odrinemo vsi po bližnjici v večno življenje... Vstanite, gospa..." Favsta je vstala, ne misleč na to, da se pokorava človeku, ki ga je še nedavno tega hotela utopiti v vrši. "Mirujte, oroci," je velel papež svojim ljudem, "Voj bo končal to pravdo po svoji sveti Bog..." "Vsekako," je hladno pripomnil Pardallan, "Kolikorkoli bi se papež vtikal v božje posle, bi bilo odveč... Stopite dol, gospa... Da se mi nihče ne gane, Tako... zdaj gospa, izvolite k vratom paviljona. Ste li tam?... Pozor, vi drugi..." Tisti mah je izpustil Siksta V. in skočil s terase. Dvajset bodal je blisnilo proti njemu, dvajset sulic se je namerilo nanj... "Smrt mu," je zavpil Rovenni, ki je vse dotle upal, da Pardallan izpolni svojo grožnjo. "Smrt mu," so zatulili vojniki... Pardallan je udaril nanje kakor vselej, kadar mu je šlo za kožo. Zapolil se je naravnost in njegov rapir je v mnogoternem blisku zasiketal na vse strani. Kri se pocedila tu in tam in

divje preklinjanje je napolnilo nočno tišino. V naslednjem trenutku je stal vitez neranjen, jedva malec raztrgan, pri vratih paviljona. Ozrl se je, zagrohotal se, planil noter in zapahnil za seboj... Preden so zunaj pomislili, kaj jim je storiti, je zaslonil oba vhoda z vsem, kar je bilo pri rokah. Favsta je sedela v enem izmed naslonjačev, ki so bili pripravljeni za kardinala, in je trepetala od strahu razburjenja. Njene oči in vse njene misli so bile uprte vanj... V Pardallana, ki ji je pravkar iztrgal Violetto... Vanj, ki jo je pravkar otel... Le po njegovi milosti je bila še živa... Kaj je čutila do njega: sovraštvo ali ljubezen?... Zunaj je spet zahrumelo. Sikstovi ljudje so se pripravljali, da bi vrtali vrata. Vitez se ni menil za njihovo rjovenje, ampak je mirno izpopolnjeval svojo utrdbo. Ko se mu je zdela dovolj močna, da bi jo lahko branil vsaj uro, ako ne delj, je udaril s pestjo po vratih in kriknil z glasom, ki je pregrmel divjanje nasprotnikov: "Malo tiše, hudimama... Govoriti hočem z vašim gospodarjem..." Utihiili so; gotovo jim je dal papež znamenje, naj molče. "Ali ste še tukaj, prečastiti oče krščanstva?" je vprašal Pardallan. "Kaj hočete?" je osorno rekel glas kardinala Rovennija, ki ga vitez ni poznal. "Ničesar posebnega," je odvrnil Pardallan. "Rad bi le spomnil gospoda Perettija, da tistikrat, ko sva se spoznala v nekem mlinu, ni bil baš nezadovoljen z menoj..." "Zaslugo, ki nam jo je storil takrat, je

zapravil s svojo nocojšnjo predrznostjo in zločinskih grožnjami," je rekel papežev glas. "Vprašajte ga, kardinal, ali je to vse, kar nam ima povedati; pripomnite, da mu v zahvalo za tisto pomoč dovolim uro odloga, da priporoči svojo dušo Bogu." "Ste li slišali?" je kriknil Rovenni. "Saj nisem gluha, tako mi smrti božje. Ne glede na to, da je glas njegove Svetosti še prava trobenta za ubogega umirajočega starčka..." "Povejte, gospod, temu blagomu očetu vseh kristjanov, da potrebujem za svojo spravo z Bogom najmanj tri ure. Malokdaj molim, a kadar začnem, si privoščim vse tri dele rožnega venca zapored." "To je vse..." "Ne, tako mi ključev svetega Petra. Povejte mu še tole: preden minejo tri ure, ki jih potrebujem za molitev, vi pa za to, da vlomite vrata, ki sem jih preteto dobro zabil, bo samostan poln ljudi, katerih spoštovanje do svetega Očeta bo mučno zaostajalo za mojim... Lahko bi se zgodilo, da bi ti ljudje preveč grdo ravnali s poglavarjem krščanstva ter z njegovimi škofi, kardinali in kanoniki kar bi bilo grehota in pohujšanje na vekov veke, amen. Končal sem..." "Podli brezbožnež," je zarohnel Rovenni. "Stražarji, vlomite vrata..." Toda papež je marnil z roko in tolpa je obstala na mestu. Sikst V., ki so ga vitezove besede navdale z vsakojakimi mrkimi slutnjami, se je ob znožju teraze naglo posvetoval z glavnimi osebami svojega spremstva. "Poznam tega človeka in pretehtal sem ga," je dejal. "On je vtelesena dr-

znost. Izmed tistih je, ki jih včasih Bog pošlje na zemljo, da bi mogočniki tem boljše začutili ničevost svoje oblasti... Odrinimo. Rovenni, v Lyonu bom čakal vas in vaših tovarišev, da se skupaj vrnemo v Rim. Povejte jim, da je njihova krivda izbrisana... ne vševši nagrade... Pojdimo. Preveč strašno bi bilo zame, če bi na koncu svojih dni doživel pokolj svojih najdražjih pomočnikov..." Nato je stopil tik pred vrata paviljona. "Ali ste še tukaj, sin?" je vprašal. "Kakopak, sveti Oče," se je odzval Pardallan. "Tu sem, ves vam na razpolago." "Sprejmite moj blagoslov: to bodi edina osveta, ki vas zadene. Z Bogom. Ako vas naključja pustolovskega življenja kedaj privedejo v Rim, in ako bom takrat še na svetu, pridite brez strahu in potrkajte na vatikanska vrata. Če Siksta V. ne bo doma, najdete vsekako gospoda Perettija, mlinarja pri Svetem Roku..." "Sveti Oče," je vzkliknil Pardallan, "z veseljem sprejemam vaš blagoslov, toda še bolj me radosti vabilo gospoda Perettija, ki sem ga imel ves čas za pametnega moža. Bodite tako dobri in sporočite mu to od mene, ko se vrnete v Vatikan..." "Prekanjenec," je zamrmral Sikst V. v srcu vesel, da mu je prizanesel... To reki je odšel s svojimi oboroženimi in plemiči, med tem ko je zbor izpokorjenih razkolnikov z Rovennijem na čelu znovič zagnal slavnostno himno: "Domine, salvum fac pontificem..." Odhajaje pa je zamrmral sam s seboj: "Da, da, klavirni izdajalec... dvakrat

izdajalec... V Rimu vas naučim peti drugo pesem..." Čeprav mu je bila Favsta usla iz pesti, je bil vendar zadovoljen: razkol je bil zadet v živo, zmaga je bila dobljena in namen njegovega potovanja v Francijo je bil dosežen... Dve minuti po papeževem odhodu je Pardallan razdri barikado in odprl vrata. Terasa in vrt sta bila zapuščena. Ko je stopil iz paviljona, ni videl nikjer nikogar več. "Res so odšli," je rekel sam pri sebi. Zamisljen se je ustavil ob križu, ki je ležal na tleh. "Sirotica," je zamrmral, spomnivši se Violetto. "Kaj je zagrešila?" Vsa njena krivda je, da je lepa in nedolžna... Glej, glej, kaj pa je to!..." Sklonil se je in odtrgal pergamen, ki je bil prabit vrhu križa. Na njem je bilo zapisano z grškimi črkami: "AIRESIS". "Kaj pomeni to?" je zagodrnjal Pardallan. "To pomeni: 'Krivoverstvo'," je odgovoril resnoben glas za njegovim hrbtom. Vitez se je ozrl in je zagledal Favsto. Bila je res neobičajna ženska. Nik se ji ni poznalo, da bi jo bili pravkaršnji tragični prizori le kolikaj pretresli; tudi nevarnost, iz katere jo je otel Pardallan, je bila očividno že pozabljena. Toda vitez se ni dal izlepa osupiti. "Krivoverstvo?", je pnoovil kar moči prostodušno. "Krivoverstvo. Glej, glej, kdo bi si bil mislil... In kaj pomeni 'krivoverstvo'?" Favsta mu ni odgovorila. Nekaj trenutkov ga je nepremično gledala, kakor

Med rojaki v Lomi Negri

(Nadaljevanje)

Pred 20 leti ni bilo tam drugega kot prostrano polje. Brezkončna planjava se preljuje v nizka brda, ki se razprostirajo vse tja do Tandila na vzhod in do Azula na sever. Pa se je lastnik onega zemljišča domislil, da je kamen dragocena stvar, kjer ga je malo. Razvila se je kamnita industrija v onem ozemlju. Kamen je granit, svi, črn in zelen. Marsikateri sin kraških skal je našel v tem kamenu kruha. Na vseh straneh najdeš kamnolome, ki dajejo gramoz železnim cestam. Vrtajo, streljajo, drobe in meljejo kamenje... pa ne tako, kot tam v Sloveniji, kjer, kamnarji na enonožnem stolčku sede kljujejo kamen in ga drobe in z njim ceste nasipajo.

Tiste idile obcestnih kamnarjev ne najdeš ne v Loma Negri, ne v Tandilu. Tudi sveder, s katerim vrtajo mine in macola ima tukaj drugačno podobo in drugače poje.

Na zračni pritisk vrtajo po 4 metre in bolj globoke mine, ki vzdignejo cel hrib kamenja in potem ga drobe dalje na umeten način. Potem pa kamenje vozijo na drobilni stroj, ki je velik jaklen mlin. — "Rompečora" mu reko. — In ta drobi in melje, kot da je kamen krušno zrnje...

V Lomi Negri tako delajo iz kamenja — kruh. Cementna tovarna, ki producira ogromne množine cementa dnevno, apnena in kamnolom, preživljajo dva tisoč delavcev. Kakih 5000 ljudi živi od samega — kamna. Ogromne peči požro vsak dan cel vlak nafte, brez prestanka grmi tovarna noč in dan v petek in svetek, vsakih 8 ur se menjavajo delavci in se nič ne vpraša, če je dan ali noč, če je čas kosila ali večerje.

Loma Negra je naselbina, ki jo je napravila tovarna. Vse zemljišče je last tovarne. Vsakemu pa da tovarna na razpolago prostrano stavbišče, kjer si zgradi hišico po svojem okusu in še za vrt mu ostane dovolj, da pridela krompir in salato. Tovarna mu da vse gradivo, mu pripelje na mesto. Samo zidar

ja mora plačati oni, ki bo v hiši stal. 18 mesecev potem živi brezplačno, nato pa plačuje 8 pesov mesečno. Hišica seveda nikdar njegova ne postane, toda kljub temu se lahko smatra za njenega gospodarja.

Za samce imajo pa manjše enosobne stavbice. Vsak je v svoji hišici svoj gospod za 4 pese na mesec.

Vsega najdeš v tem mestecu. Brivca, trafiko, trgovine in gostilne, kino... za potrebo in za potrat — samo hiše božje nobene, ne cerkve ne kapele tam ne najdeš. In tisti, ki bi hotel iti k maši, mora kar v Olavarrio, 14 km daleč...

Tako sem se znašel v Lomi Negri.

Pred Tonetovo hišo smo se ustavili.

Jaz mislim, da boste kar moj gost. Bom pa ženo mami poslal za ta čas in bova midva gospodarila pri nas. Pa to bo šele zvečer, sedaj smo pa še popoldne. Nemara ste lažni.

Lačen? Bog ve če ne tešč, kot Cepjakov "vuje".

Kaj ga poznate?

Cepjakovega vujeja? Kdo ga pa ni poznal. Tako sem tešč in lačen, kot on, ki je na "tešče" pojedel dva golaša, en "telerflajš. Pa še kak firkelček si ga je privoščil, pa je "še bilo na tešče"... Pa, ker je med ljudmi že taka navada, da je treba jesti in piti, in da ne boš rekel da sem nobel.

Kaj pa naši rojaki tukaj? Ali je Metličanov in Belokrajnec kaj veliko tukaj?

Največ. Nekaj gori od Trebnjega, nekaj jih je pa tam od Pivke ali od Trsta, drugače smo pa Metličani, Radovci in Semčarji.

Menda je Mostar iz Trnovca tukaj.

S—a menite, kajne?

Da. Njega bi rad našel. On bi se pa najbrže rad skril. Zakaj žena in otroci doma od njega kar nič ne zvedo pa tudi nič ne dobe...

Saj je en tukajle moj sosed.

Torej ga bomo kar poiskali. Samo dvomim, če ga bomo našli...

In tako se je zgodilo. Komaj, da so ostali kaki trije ali štirje roja-

Naši v Loma Negri

ki v Lomi Negri, katerih nisem od blizu videl. Eden tistih je bil S—ki je že dobro vedel, zakaj ga "ni bilo doma".

Pa, če se je izmuznil moji besedi, svoji vesti se ne bo in svoji dolžnosti tudi ne. Otroci mu zato ne bodo manj lačni in raztrgani, a tudi ne bolj hvaležni...

Stopala sva s Tonetom dalje. Tukaj stanujejo Portugaleci, tu so Italijani, tam Poljaki, tu so Nemci, tam Španci... Pa kar lepo mirno eden ob drugem živijo, niti njihovi pe telini se ne stepejo... ker ima vsak svojo kurjo družino doma zavarovano...

Tukaj smo pri Pezdirčevih.

Tukaj so? Prijazno hišico imajo, lep vrt. Torej: Pozdravljeni. Dolgo se že nismo videli. Kako se kaj imate.

Dobro. Danes pa še posebno. Saj vaš obisk je za nas največji praznik, je menil gospodar.

Zares, čudeži se gode. Tega pa reskar ne bi verjela, če vas ne bi na lastne oči videla. To je pa res lepo od vas da ste nas obiskali, je menila žena.

Pa smo sedli okrog mize. Samo polička belokrajnskega je manjkalo in vina seveda tudi, pa bi bili

v vsako izseljensko hišo "Slovenski list"

kar doma. Tako smo si pa s pivom postregli, ki bolj zaleže in manj škoduje kot "quebracho"...

Tako smo se lepo imeli tukaj in še marsikje. Tudi pri Mežnaršičevih sva mimogrede pozdravila. Pa saj veste, da če človek ne sede, sploh obisk ne velja — "da ne bi spanja odnesli" — in če sedeš potem pa pride še kaj. In je Barica kar hitro imela kaj pri roki — kot da je nedelja in ne mršav petek... No, pa petek je tukaj drugače, kot tam doma. Ni nič mršav, ker po škofovi besedi se v petek lahko je tisto kar v svetek...

Bog ve, če ne bo "mama" z bur-ljami zaropotala, ker tako dolgo ne prideva.

Mora najprej ugnati svinjsko družino in kurjo in vse drugo kar je pri hiši. Zakaj pri Zlembergerjevih miso kar tako. Pri njih je kot doma. Vse je še po stari veri. Boste že videli.

Pri "mami".

"Mama". Nihče ji drugače ne reče. Ne le za svoje otroke, ki jih je lepo šetilo in vse lepo vzgojila in jih še vzgaja, ker so še kratki eni, ne le za svoje je mama, temveč za vse Slovence in še za druge v Lomi Negri. Mama, in nihče ji ne reče drugače kot mama. Pa naj je Španjol ali Portugalec, Italijan ali Nemec, Hrvat ali Slovenec, Dolenc ali Kraševac... Ona je "Mama" za vse.

In pri "mami" je vse: zdravniški in gospodinjski konzultorij, vzgojna posvetovalnica, slovenska čitalnica in knjižnica... "Mama" je častna predsednica vseh slovenskih društev, ki v Lomi obstajajo brez imena in "mami" dosmrtno predsedstvo priznavajo.

Pri njej se božji, državni in domovinski prazniki obhajajo, godovi in spominski dnevi praznujejo, pri "mami" je slovenska pesem in šaljiva zgodba, smeh in tudi resna beseda doma... Nič se ne zgodi v Lomi Negri slovenskega, da bi ne imela "mama" tudi svojo besedo poleg.

Zlembergerjeva mama je doma pri Trebnjem na Dolenjskem. Cela družina je prišla sem pred 11 leti. Nekaj časa je bilo vse dobro in

prav. Potem je pa smrt posegla v družino in je pokosila očeta.

Sama je sirota mama ostala s celotno lesto otrok. Najmanjši je imel komaj pol leta. Pa je mama ostala trdna in močna tedaj, ko bi marsikatera obupavala. Zaupala je v Boga in ni ostala zapuščenca. In prav ta bridka usoda, ki jo je zadela, je njeno podobo pri vseh, ki so jo spoznali tako visoko dvignila, da so vsi pričeli nanjo gledati s posebnim spoštovanjem.

Prav radi te nesreče, ki jo je zadela, je pridobila tudi poesbne ugodnosti od tovarne.

Da si bo še lažje pomagala, so ji dali še velik vrt in dovolili gojiti prašiče. Sedaj ima mama vedno lepo zalogo pujskov in kadar je treba, pa nož za vrat in na raženj z njim, potem je veselje in praznik...

Tako se praznujejo slovesnosti v Lomi Negri pri "mami" brez natisanih programov, pa po običaju, kot se je že udomačil.

Tako so mi povedali v naprej, tako sem tudi našel, ko sem do mame prišel. Zbrana je bila domača družina malih in velikih. Pa tudi zetje in svakinje. Kar lepo omizje se nas je nabralo. In smo sedli k večerji.

Le kako bi gospodu napravila večerjo, to je mamo skrbelo. Petek je. Bog ve, če gospod jedo meso v petek? Sitna skrb... in da ne bi bila iz takega kaka nevšečnost — je mama kar štrklje pripravila, to velja za petek in za nedeljo... In bil je to zame praznik brez primere, zakaj štrkljev že dolgo nisem videl in še manj pa jedel. Samo še kislega zelja bi bilo treba, po kraševsko... pa bi bilo vsaj toliko kot novomanske gostje. In zares je bilo mami žal, da tega ni vedela, da je zelje nekaj tako dobrega, ker bi ga gotovo tudi skuhala, ker tudi to ume.

Če ne bi bila že noč pozna in mi vsi tudi trudni in če bi ne bilo treba zgodaj na noge, bi še dolgo pomodrovali... toda petelin bo kmalu dobro jutro pel... Rekli smo: lahko noč!

Hladnik Janez

(Nadaljevanje sledi)

bi hotela z očmi predreti posmehljivo krinko, za katero se je tajil njegov prvi obraz.

"Rešili ste mi življenje," je izpregovorila naposled. "Zakaj?"

"A, ta uganka vas muči?" je dejal. — "Nu, moj odgovor je kratek: videl sem žensko, ki so jo hoteli ubiti. Videl sem zver, kako so se vrgle na brezčasno bitje... To mi je zadoščalo. Ne da bi pomisljal, sem izdri meč in sem se jim postavil po robu..."

"Tedad bi branili tudi vsako drugo?" je vprašala Favsta. "Vsako drugo, prav tako, kakor ste branili mene?"

"Gotovo da," se je zavzel Pardaillan. "Kako pa mislite? Če bi šlo v takih trenutkih za osebnosti, ne za to, da ste ženska kakor vsaka druga — kaj lahko bi se bil spomnil vrše, v kateri ste me topili nedavno tega..."

Favsta je zamišljeno pobesila glavo, nemara zato, da bi skrila drget svojih ust in bledico, ki ji je obšla lice ob vi-tezovem odgovoru.

"Pustiva te osebnosti, gospa," je nadaljeval vitez. "Rajši mi povejte, ali morem še kaj storiti za vas, preden se razstaneva?"

Favsta je bila blede kakor prikazen. Njen ponos je krvavel, da še nikoli ne tako. Ta prostodušna, smehljajoča se plemenitost je bila zanjo samo posmeh. Solze so se ji zaiskrile na trepalnicah.

Negotovo je vzdignila roke. Tajna sila jo je gnala k temu človeku, ki ga je oboževala, čeprav ga je že tolikokrat izkušala pogubiti. Najrajša bi bila pala na kolena, da bi ga hitro prosila milosti za svoje sree... Toda spomnila se je

odgovora, ki ga je nekoč slišala iz Pardaillanovih ust:

"Ljubil sem njo, ki je mrtva... in jo bom ljubil do groba..."

"Hvala vam, gospod," je odgovorila, ko je obrnila svoja čustva. — "Hvala vam za to, kar ste mi storili nočoj... in za vse, karkoli bi bilo še pripravljeno storiti zame... Najini poti gresta za zdaj vsakeb. Ne za vselej, vitez de Pardaillan. Prenaglili bi se, če bi mi sliši, da je zmaga, ki ste mi jo napovedali v najinem prvem razgovoru, že dobljena: motili bi se, če bi se hvallili, da ste zares izpodnesli moje načrte... Pride dan, neizogibno pride, ko si opet pogledava v oči ter obnoviva razgovor o vsem, česar še nisva dognala... Do svidenja, vitez de Pardaillan..."

Pardaillan se je odkril, ne da bi se priklonil; nato je z mirnimi, trdnimi koraki odšel proti obzidju in izginil v temi.

Favsta je strnula za njim, kakor bi čakala, da se ozre... da se vrne... za man...

"Oh," je zastokala, "mar bi stekla za njim in bi mu porinila bodalo v hrbet. Vse bi bilo končano..."

Pogled ji je obstal na truplih, ki sta ležali nedaleč od križa: Farnese in Leonarda v svojem poslednjem objemu... Toliko da ju je še razločila v plapolanju ugašajočih plamenic.

"Ta je bil prvi kaznovan za svoje izdajstvo," je zamrmrala z bledim nasmeškom. "Zastran ostalih stropetev in bedakov, zastran lopova Rovennija in vseh, ki so šli za njim, se zanemem na Siksta V..."

Tisti mah se je pojavila opatka, Klav-

dina de Beauvilliers, vsa prepadena, tresoča se kakor liha na vodi.

"Oh, gospa," je viknila, "kakšna nesreča... Premagani sva... poraženi..."

"Kdo pravi, da sem poražena," jo je osorno zavrnila Favsta. "Kakor da me je vobče moči poraziti... Strah vam je zmešal razum, ubožica. Zahvalite Boga, da sem vsaj jaz pri pameti in da ne pozabljam svojih dolgov..."

"Kaj hočete reči?" je zajecjala opatica.

"Reči hočem, da ste mi dobro služili in da ni vaša krivda, če je zoprno naključje za nekaj časa onemogočilo izvršitev mojih načrtov. Pošljite jutri zaračun v moj dvorec; dogovorjena vsota bo izplačana, kakor da se ni nič zgodilo."

Klavdina se je z radostnim vzlikom sklonila do Favstine roke in jo je vroče poljubila.

"Ne samo da ste mogočni," je zamrmrala; "vteleseno velikodušje ste."

"Ne pretiravajte," je hladno odvrnila Favsta. "Res je samo to, da plačujem kar sem dolžna, pa naj bo moj dolg denar, prijateljstvo ali sovražstvo... Ne pozabite teh dveh mrlčev, gospa opatica, in ukrenite, da ju kraščanski pokopljemo na vašem pokopališču."

"Vaš ukaz bo izpolnjen, še preden se zdani."

"Prav. Zdaj me spremita k sebi, da odložim slovesno odelo..."

Vrzel v vrtnem obzidju je bila zasenčena po drevesih in je ležala v popolni temi. Ko je prišel Pardaillan do nje, sta se zdajci vzdignili iz noči dve človeški postavi. Vitez je nehote zagrabil za meč.

"Nikarite, gospod," ga je ogovoril ne kdo z znanim glasom. "Midva sva. Picouie in Croasse. Čakala sva vas, da bi vsi hkratu odšli za gospodom vojvodo Angouleskim..."

"Čakala sta me, nepridiprava," se je nasmejval Pardaillan. "Kakor da sem bil Bog zna kako daleč od vaju dveh..." Zakaj me nista poiskala?... Stavim, da sta se zbala nevarnosti."

"Nikakor ne, gospod vitez," je užaljeno oporekel Picouie. "Saj menda še pomnite, da sem takoj priskočil k vam, ko se je začelo? Ko pa ste planili v paviljon, ste tako naglo zaploputnili vrata, da nisem mogel za vami... V vražji nevarnosti ste me pustili, vse kar je res..."

Nu, kaj sem hotel? Spopasti se z njimi nisem mogel, ker sem bil sam. — Baš toliko da sem se utegnil izmuzniti. Jadno sem hitel k lopu, v kateri je bil skrit Croasse. Poklical bi ga bil na pomoč, toda žalibog sem ga našel že v srditem boju z nevidnimi sovražniki..."

"Bilo jih je kakor lista in trave," je zakrkal junaški Croasse, ki je še zdaj trepetal od poguma. "Petdeset ali šest deset, nemara cel osto... Kakih trideset sem podvalil, ostali so mi ušli."

"Nu vidite," ga je prekinil Picouie, "preden je on pokončal svojih trideset nasprotnikov in preden sem mu dopove dal, da so v sredi voili, okoli jih pa nič ni — je seveda prešlo nekaj časa..."

Ko sem ga privlekel na pozorišče, nisva videla nikogar več razen vas in okrutnice, ki je govorila z vami. Nevarnost je bila po tem takim minila; sklenila sva, da počakava..."

"Prav," je pokimal Pardaillan. "Kje so ostali?"

"Mala pevka je bila v nezvesti, ko jo je gospod vojvoda odnesel z vrta. Nikamor drugam ni mogel iti z njo kakor k studentu."

Pardaillan je naglo krenil proti znojni Kalvariji. Stopal je tako urno, da sta ga Picouie in Croasse vzlic svojim dolgim korakom le s težavo dohajala. Ko pa je prispel do študenca, je takoj spoznal, da je usoda nočojšnje noči tudi tu opravila svoje delo:

Ruska klinika za vse bolezni

Za venerične bolezni, spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost razpolaga klinika s posebnim konzultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznane specialista za navedene bolezni

Dra. A. IZAGUIRRE-A.
Razpolaga z 10 specializiranimi zdravniki za razne bolezni

— Imamo zdravnike specialiste za bolezni na pljučih, oblitih jetrah, žolodcu, žilavju itd. Za bolnike iz notranosti imamo rezervirane sobe (kakor ga ženske, tako tudi za moške) s posteljami.

Cena od 1 \$ dalje dnevno. Dajemo nasvete pisnim in potnim, za mali honorar.

Zdravniški pregled za vsako vrstne bolezni \$ 3.—

Ordiniramo: od 9—12 i 15—21.

V needjah in praznikih od 9—12.

GOVORI SE SLOVENSKI

SUIPACHA 28

DRAVSKA BANOVINA

Elektrifikacija napreduje — Prizadevanja za povzdigo kmetijstva — Oživiljenje zadružništva — Šole, javna dela in socialno skrbstvo — Nova banska posestva

LJUBLJANA, 16. februarja. — V ponedeljek 14. II. se je začelo IX. redno zasedanje banskega sveta dravske banovine. Zasedanje je začel ob 10. dopoldne ban g. dr. Marko Natlačen. Njegov ekspezo je trajal 3 ure. V glavnih obrisih je očitno in razložil banovinski proračun, ki izkazuje 129.793.902 din oblih izdatkov, kar pomenja zvišanje v pri meri s sedanjim proračunom za 9.449.103 din. Več kot polovico po viška, namreč 5.946.600 din. odpade na povišanje anuitete za posojila, ki jih je banovina najela l. 1936-37, ostanek povišanja pa odpade so razmerno na vse oddelke, izvemši tehnični oddelak. — Elektrifikacija Slovenije lepo uspeva in so Kranjske deželne elektrarne lani zgradile 100 km novih daljnovodov in nad 100 km krajevnih omrežij. V pri meri s l. 1936 so prodale za 4 milijone Kwh več toka v l. 1937. Ve lenjska elektrarna še komaj krije potrebe naše elektrifikacije in bo malu nujno misliti na njeno poveča vo, odnosno omogočiti, da preide elektrarna v Velebnju v last naše banovine. Vzgled KDE je navdušil tudi savsko banovino, ki je začela elektrifikacijsko akcijo po sličnih načelih kot se ta izvaja že dolga leta pri nas. Za bodoči razvoj elek-

trifikacije pri nas pa bo treba KDE omogočiti najetja novih posojil po nizki obrestni meri, kar bi omogoči lo obsežnejšo elektrifikacijo pasivnih krajev.

Za napredek kmečkega stanu je storila banovina marsikaj s kmetijsko pospeševalnim delom in podpora mi za kmetijsko izobrazbo. Jeseni bo banovina odprla I. letnik kmetijske šole v Rakičanu, nadaljevala se bo dokončna ureditev gorenjske kmetijske šole v Poljčah, nadaljevala pa tudi priprave za ustanovitev gospodinske šole v Prekmurju. Za obnovo vinogradov je ustanovljen sklad za brezobrestna posojila, ki jih bodo dobili vinogradniki, ki sami ne premorejo sredstev za to, pod pogojem, da bodo vinograd pravilno obnovili. Da bo še bolj uspešno mogoče podpirati vinogradništvo in sadjarstvo, se bo kmetijska poskusna in kontrolna postaja v Mariboru preobnavila v vinarski in sadjarski zavod, ki bo z znanstvenim in poskusnim delom pospeševal napredek obeh panog. — Akcija banovine za oživiljenje našega zadružništva je popolnoma uspela. Kmečke zadruge so dobile po uredbi o likvidaciji kmečkih dolgov dolgoročne terjatve pri PAB. Priskočila je na pomoč država s svojimi zavodi, ki so dali sredstva za likvidnost teh terjatev. Vendar to ni zadoščalo in Zadružna zveza se je kot predstav nica 335 kreditnih zadrug obrnila na banovino, naj pomaga s svojo kreditno močjo kreditnim zadru-

gam do likvidnosti. Banovina je pomagala kreditnim zadrugam s tem, da je razpisala 5% obligacijsko posojilo v znesku 63 milijonov din. na 20 let. Banovina je prejela kot protivrednost za to svojo dajatev terjatev Zadružne zveze iz specialne rezerve Zadružne gospodarske banke v znesku 50.000.000 din in se obenem obvezala, da bo do l. 1957 odvajala banovini svoj čisti dobiček nad letnih 25.000 din. Ta akcija bo gotovo imela uspeh in bo moogočila normalno poslovanje kreditnega zadružništva. Banska uprava bo žrtvovala znatne zneske za izobrazbo bodočih zadružnih delavcev, ki se šolajo v Zadružni šoli v Ljubljani. — Dela na zagradbi hudournikov, ki povzročajo kmetijstvu veliko škodo, se lepo razvijajo in se izvajajo že v 14 okrajih. Polagoma bodo raztegnjena na vse dele banovine, ki trpe zaradi hudournikov.

V proračunu prosvetnega oddelka je največje breme vzdrževanje ljudskih šol, ki zahteva 16,5 milij. din. Število ljudsko-šolskih učencev se je lani povečalo za 2.044, novih šolskih oddelkov pa je bilo odprtih 75. Število učnih moči se je povečalo za 85, vendar bi jih potrebovali še 250. To se bo moglo doseči le, če bi se ljudsko-šolska uprava temeljito decentralizirala. Lani je dala banovina tudi 1 milijon din. brezobrestnih posojil za zidanje novih ljudskih šol, nadalje 435.000

din podpor za zidanje šol in 310.000 din podpor za odplačevanje posojil. Velike so gmotne žrtve, ki jih je prispevala banovina za vseučiliško knjižnico in za dom slovenske likovne umetnosti. Za ta dom je dala banovina zemljišče ob vhodu v Ti volski park, sezidan pa bo z veliko dušno podporo slovenskega mecenata. Načrti so že izdelani in bo spomladini že začetek gradbenih del. Dobili smo tudi akademijo znanosti in umetnosti, ki je od ustanovitve slovenskega vseučilišča čakala na rešitvi, ki bi bil naklonjen njeni ustanovitvi.

V bodočem proračunskem letu bo za javna dela iz banovinskih sredstev šlo okrog 60 milijonov din., to je za 4 milijone več, kakor v tekočem letu. Prihodnji mesec se bodo začela dela za velikanski Suhokrajinski vodovod, za katerega je banovina najela posebno posojilo.

V socialnem skrbstvu je banovina uspešno, da je z ureditvijo vprašanja minimalnih mezd preprečila stavke, ki so lani padle na minimum. Prehrana prebivalstva zahteva zlasti spomladaj velika sredstva in bo banovina žrtvovala zato 1,75 država pa 0,25 milijonov din. Hude vremenske neizgode so lani v 18 občinah napravile ogromno škodo in je dala država tedaj 1 milijon din, banovina 1,3 milijon., zasebna zbirka, ki jo je organizirala banska uprava pa 0,24 milijon. Velikanske so investicije banovine v banovinskih bolnišnicah in zdraviliščih, dr-

žava pa je dolžna banovinskim bolnišnicam že nad 8,8 milijona din. na račun neplačanih računov za zdravljenje bolnikov.

Banovina je kupila: 30. junija 1937 Blejsko jezero, razne gospodarske stavbe, vilo Zlatorog in Blejski igrad za 15 milij. din od Zadružne gospodarske banke. Od tega je prevzela banovina 12 milij. din. dolgov prodajalke pri raznih dnevnih zavodih, katere bo odplačevala postopno po dogovoru (delno celo v 8 letih). Le za ostanek je banska uprava najela pri Drž. hipotekarni banki posojilo po 7% na 15 let, s čimer je izplačala ostanek kupnine banki. — 2. maja 1936 je kupila banovina zemljišče od agrarne skupnosti Vrba v Zatrebnici pri Bledu za 531.574 din. Tu je urejeno golf-igrišče. — 23. decembra 1936 je kupila banovina od benediktinskega samostana Admont posestvo Racerjev za 3 milij. din v bližini Maribora in tvori to posestvo sestavni del banovinske vinarske in sadjarske šole v Mariboru. Ta šola pa bo odprodala svojo "Pristavo", ki leži že v strnjem in z zidanim delu mesta Maribor, za kar upa dobiti do 5 milij. din. — 31. decembra 1936 je banovina kupila v Poljčah pri Begunjah za 1,7 milij. tako imenovano šturmovo posestvo din, kjer bo bodoča kmetijska šola za Gorenjsko.

Zasedanje se je popoldne nadaljevalo s poročili posameznih oddelkov, ki so se vlekle skozi ves teden.

Krojačnica Mozetič

Če si nameravaš kupiti novo obleko, pridi in oglej si vzorce in blago v moji krojačnici, za kar Ti gotovo ne bo žal, kajti imam vsako vrstnega blaga najnovejše mode. Blago trpežno in prvovrstno, delo pa po najnižji ceni. — Poleg tega imam v zalogi tudi srajce, klobuke ter sploh vse moške potrebščine po cenah kot jih ne dobiš nikjer drugje. — Pridi in prepričaj se sam!

OSORIO 5052, (Paternal), Buenos Aires

Fotografija "LA MODERNA"

Edina in najbolj poznana fotografija v slovenski koloniji.

Sporočam slovenski naselbini, da bom ob priliki 25 letnice moje fotografske obrti, vse prevredil ter razstavil moje delo, kjer se bo lahko vsak pre pričal mojih neprekosljivih izdelkov.

VELIK POPUST PRI FOTOGRAFIRANJU

Ne pozabite FOTO "LA MODERNA"

S. Saslavsky

Av. SAN MARTIN 2579

Telefon: 59-0522 Bs. Aires

Ako hočete biti zdravljeni od odgovornega zdravnika

zatecite se k

Dr. A. GODEL

AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE PO FRANCOŠKIH IN NEMŠKIH NAČINI

Krone in kožne bolezni

ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

Ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Specijalizirane bolezni

reumatične bolezni

ŽARKI X — DIATERMIA — ANALIZE

Sprejema se od 9. do 12 in od 15 do 21.

GOVORI SE SLOVENSKO

CALLE CANGALLO 1542

CARIČIN LJUBLJENEC

ZGODOVINSKI ROMAN

(Nadaljevanje 78)

—Ha, Pugačev, kaj se bojiš sovražnika, ki si mu šel naproti? — Če bi ga bilo tudi kakor peska v morju, — bi ti ne bil tako nevaren kakor sovražnik za hrbtnom, sovražnik brez orožja, ki pa te bo vendar potolkel.

—Glejte, — vzklikne Čika, in razprostre obe svoji roki, — nimam orožja, — potrebujem samo nekaj, a to bom vzel s seboj.

Čika skoči k oknu in odtrga svilene vrvice, s katerimi so nekoč premikali zaveso. Naglo jih spravi v žep.

—Tako, — reče, sedaj imam vse, kar potrebujem, da stormi sovražnika neškodljivega.

—Sedaj pa pojdim, — toda ne, — ne, ostanite prijatelji. — Ne pojdive z menoj. Nikoli ne boste več videli živega starega kozaka Čika.

—Če pa želite poslušati moj nasvet, ne bojujte se več! Ne morete se namreč še dalje boriti za Pugačevo podlo stvar!

—Ne bojujte se za goljufa, — rešite si rajše svoje življenje, ker če bo Potemkin zmagal, če bo udrl s svojo armado v Moskvo, vas čakata strašna usoda.

Spodaj stoji moja kočija, — štiri izvrstni konji so v njo upreženi, pripravljeni na pot, — poklanjam vam jo. — Poslušajte se je in zapustite čimprej Moskvo. — Dokler bo trajala bitka, ne bo nihče strahil mestnih vrat, imate torej do-

volj časa, da pobegnate. — Še enkrat: Zbogom! Če se boste srečno rešili, ne pozabite nikoli nesrečnega starega Čike in njegove nesrečne hčerke, uboge stepske cvetke! — Čika odhiti iz sobe. — Tekel je, sivi lasje pa so mu valovili okoli čela in temena.

Olga je medtem pokleknila pred Livijino truplo in je tiho molila.

Zdajci ona vstane: z robcem, si obriše solze. Mirovića prime za roko in ga zaklinja joče prositi:

—Daj, poslušajmo nasvet tega nesrečnega stareca.

—Čutim da je Pugačeva stvar izgubljena in propadla. Zakaj bi potem tudi mi z njim poginili?

—Jaz naj bežim? — vzklikne Mirović. — Jaz, ki sem doslej vodil vojsko? — Ha, da me uporniki potem imenujejo strahopetca?

—Napram Pugačevu nimamo več nobenih obvez. — reče Peter Voroneov. — Ko smo se upali, da bo on priporil Rusiji svobodo, smo mu morali pomagati. Toda sedaj smo spoznali njegov pravi značaj in njegovo tiransko naravo, sedaj nas ničesar ne veže z njim.

—Dobro torej, — vzklikne Mirović. — Bežimo! — Še imamo časa, — še moremo uteči svoji pogubi.

Če si pa ne bomo mogli v Rusiji ustanoviti svojega doma, si ga bomo poiskali nekje v inozemstvu, v kakih tuji deželi.

—Odtod, — bežimo odtod. — Tekom četrte ure moramo že biti izven mestnega območja.

Vsi trije zapuste okroglo sobo v stolpu starega Kremlja in v njej

ostane zopet sama mrtva, nesrečna stepska roža.

61. POGlavJE

BITKA PRI MOSKVI

Nepregledna Potemkinova armada se je utaborila pred Moskvo.

Mlademu vojskovodji se je posrečilo, da se je pod okriljem noči popolnoma približal mestnemu zidovju. Prastaro carsko mesto je obkrožil z železnim obročem, ki ga ni mogel nihče prebiti, tako da je gojil upravičeno upanje, da mu noben upornik ne bo mogel uiti.

V njegovem imenu so sporočili častniki vojakom, da bo v kratkem prišlo do bitke in so jih še enkrat opomnili, da so odgovorni domovini, zakonom, predvsem pa carici. — Razen tega je dal Potemkin razglasiti, da bo prejel tisti, ki mu bo izročil Pugačeva mrtvega, nagrado in sicer tisoč rubljev, tisti pa, ki bi se mu posrečilo ujeti Katarininega sovražnika živega, bo prejel dva tisoč rubljev v zlatu.

Potemkin se nahajal z glavnim delom svoje vojske na severni strani mesta. Tu je Preobraženskijska garda zasedla cesto in polja in se utaborila vzdolž obale reke Moskve ravno tam, kjer se ta izliva v Oko. Na tem mestu sta obe reki obkroževali veliki trikot, na katerem se je razprostiralo nekoliko holmov.

Z velikim naporom in vztrajnostjo je spravil Potemkin na ta trikot s holmi svoje topništvo in postavil na holme posamezne topove. Hotel je svoje topove zavarovati

pred sovražnikom, ki bi moral prebresti reke, če bi se jih hotel polastiti. To pa se mu je zdelo popolnoma nemogoče.

Potemkin je bil zato prepričan, da bo sovražnik najprej napadel Preobraženskijsko gardo. Na njo pa se je smel zanesti. Ti vojaki ne bodo pobegnili pred Pugačevimi divjimi tolpmi.

Drugo, nasprotno obal Moskve so mu branili konjeniki, ki so pred stavljali najslabotnejši del njegove vojske. Njim je poveljeval polkovnik Turbecka, mladi ruski knez ki se je kljub svoji mladosti že proslavil v turški vojski.

Potemkin je ukazal Turbeckemu, naj se počasi umika, če ga bo sovražnik napadel in naj pa ga na ta način pripelje tako blizu, da ga bodo dosegale topovske krogle in sicer na one kraje, kjer bo potem navalila na njega Preobraženskijska garda.

Potemkin je bil zelo nestrpen. — Mladi vojskovodja ni mogel dočakati, da si pridobi lovorike in da premaga Pugačeva. Toda ni mu bilo treba dolgo čakati. Komaj so pozlatili prvi sončni žarki stolpe Kremlja, komaj je ura na katedrali svetega Bazilija odbila šest, ko se naenkrat odpro mestna vrata na severni strani in ravno tam, kjer se je Potemkin najmanj nadejal, napadejo sovražniki njegovo konjenico.

Na tisoče konjenikov je jahalo proti Potemkinovim konjenikom, kar je lahko Potemkin dobro videl, ker se je nahajal na holmu, obko-

ljen od svojega štaba in je gledal skozi daljnogled.

V tem trenutku ukaže Potemkin, da mu napravi vojaštvo oni manever, ki je bil takrat v navadi v Evropi, a izmislil ga je pruski kralj Friderik Veliki.

Preobraženskijska garda se postavi v trojne vrste. Čim se je sovražniki približali, se vrže prva vrsta na zemljo in si pripravi puške za streljanje.

Druga vrsta poklekne in začne meriti preko glav svojih prednikov zadnja vrsta pa je streljala stoje.

Učinek takega trojnega ognja je moral biti strašovit, posebno če pomislimo, da je bila sovražna konjenica popolnoma brez varstva. Sovražniki so jezдили tesno drug ob drugem in to jih je oviralo, da se niso mogli hitro obrniti in pobegniti.

Vedno se je bolj približevala Pugačeva vojska, zavita v ogromen oblak prahu.

Potemkin je hotel pravkar dati častnikom s svojim belim robcem znak, da začnejo vojaki streljati, — ko se naenkrat položaj bistveno spremeni. Uporniki obrnejo svoje konje in trenutek pozneje so jeli skakati konjeniki v reko.

Navalili so na topništvo.

Topničarji prižgejo smodni v to povih, štiridesetkratni grom pretre s etih ozračje lepega poletnega jutra, toda brezuspešne, ker se je sovražnik nahajal že preblizu in so mu zato krogle frčale preko glav.

Bila je strašna slika. — Tisoči in tisoči konjenikov so se nahajali v

SLOVENSKI LIST

List izdajata: SLOV. PROSVETNO DRUŠTVO in KONSORCIJ "NOVEGA LISTA"

TARIFA REDUCIDA

CORREO ARGENTINO

Concesión 1551

Dirección:

Gral. César Díaz 1657

Buenos Aires

Cerkveni Vestnik

27. febr. maša na Avellanedi za Hrvata Matjaža. Molitve tudi na Avellanedi.

6. marca maša na Saavedri za Sever Nežo, molitve na Paternalu.

2. marca je pepelnica sredo. Pričetek 40 dnevnega posta.

Postna postava za veliki post je sledeča: Strogi post je na pepeln. sredo in vse petke 40 dnevnega posta in na vel. soboto do opoldne. Te dneve se ne sme meso uživati in tisti, kateri ne delajo teško delo, so dolžni tudi v jedi si pritržati.

Vse srede 40 dnevnega posta in veliki četrtek je pa tak post, da si je treba v jedi pritržati, toda mesne jedi se smejo uživati.

Mesne jedi: meso in vse jedi, ki so iz mesa in tudi mesna juha.

Post je koristen ne le za dušo, temveč tudi za telo. Le tisti človek, ki svojemu telesu kdaj namenoma odreče tisto, kar samo po sebi ni greh, zmora ukrotiti neurejene želje svojega telesa in živeti tako, kot je v skladu s pametjo in z božjo postavo in človekovo dostojnostjo.

27. marca pa ste povabljeni vsi rojaki v Berisso. Ob 11 uri bo tam sveta maša. Prilika za sv. spoved bo pa po 8 uri.

Gotovo bo tudi mnogo drugih, ki se bodo pridružili pevecem za ta izlet v Berisso. Kako bomo šli in koliko bo stalo, se bo pa že zvedelo pravočasno.

Hladnik Janez.

Šolski svet v Villa Devoto

vabi

VSE CENJ. ROJAKINJE
IN ROJAKE

na

VELIKO ŠOLSKO PRIREDITEV

ki se bo vršila dne 6. marca ob 4. uri popoldne, v prostorih G.P.D.S. v Villa Devoto, ul. Simbrón 5148.

S P O R E D

- 1.—Otvoritev: Godba
- 2.—Rožici: N. N., Šolarji
- 3.—Duma: V. O. Žič, deklamacija: Vidi Pičulin
- 4.—Slovenski Brod: F. Gerbec, poje moški zbor
- 5.—Zeleni gozd: poje A. Colja
- 6.—Na straži: V. Vodopivec, poje moški zbor
- 7.—Deklica in metuljček: Izvajata O. Frančiškin, V. Batagelj — Gradnik
- 8.—Oba junaka: Stritar, izvajata V. Košuta in A. Ušaj
- 9.—Domača hiša: L. Černy, (deklamacija), izv. R. Čebren
- 10.—Rudeči Sarafan: pojejo deklice
- 11.—Zaprta laž: Burka v enem dejanju od A. Pavlice.

Po končanem sporedu prosta za bava s plesom.

Šolski bufet bo dobro založen s prigrizki in hladno pijačo.

V slučaju slabega vremena se prireditev vrši nedeljo pozneje.

Ki veliki vdeležbi vljudo vabi

ŠOLSKI SVET

KADAR IŠČETE SLUŽBE

obrnite se na rojakinjo

BERTO ČERNIČ

DORREGO 1583, — Bs. Aires

54 — 3588

ZA KRATEK ČAS

Boječ zaljubljenec

Fant in dekle sta sedela na klopi v parku, in sicer precej eden od drugega, tedaj ji reče:

—Gospodična, jaz sem uganil vaše misli.

—Me jako veseli, — odvrne ona, — čemu pa tako proč od mene sedite?

Trgovina z ljudmi

Ta se je zelo izpopolnila; včasih so prodajali na sejnih sužnje, danes se pa ljudje prodajajo sami.

Zakonska politika

Fotograf: "Prosim, napravite malo prijaznejši obraz; Tako žalostnega vas vendar ne morem fotografirati!"

—O, kar pritiskate, nič naj vas ne skrbi! Moja žena je namreč na smučanju, in če bi me videla veselega na fotografiji, bi se znala pri prici vrniti domov."

Golo naključje

Sodnik dami, obtoženi, da je pretepla svojega moža:

**

—Gospa, ste torej zlomili dežnik na hrbtu svojega moža?

—Da, gospod sodnik, toda to je bilo golo naključje...

—Zakaj?

—Ker dežnik že dve leti ni bil v popravilu.

**

Pred sodnikom

—Priznali ste, da ste ukradli ti-soč pesov. Lepo je, da ste priznali. S tem pa še ni zvrhana mera vaših grehov. Čemu ste pa ukradli tudi uro in prstane?

Obtoženec je sodnika poniglavo pogledal, in poredno odvrnil:

—Tolikookrat sem že slišal in čital, gospod sodnik, da sam denar nikdar ne osreči človeka, zato sem pa tudi uro in prstane ukradel.

**

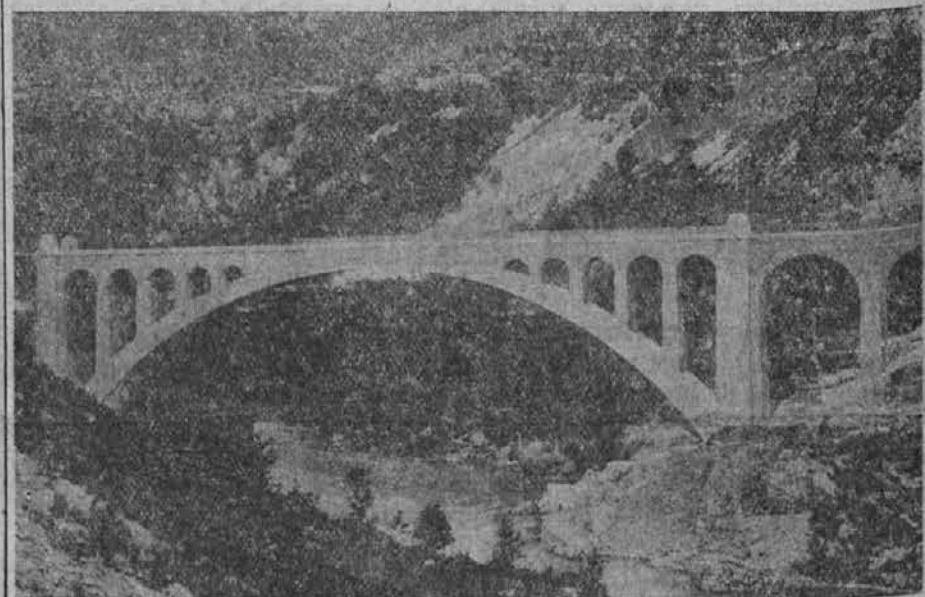
S pametjo se nikamor ne pride

S pametjo se danes ne preri-neš niti v norišnico.

CON FRIO O CON CALOR
BEBA QUILMES,

¡O MEJOR

Solkanski most čez Sočo

vodi, ki se je peneč prelivala preko bregov. Reka je izginjevala od samih konjev in jezdecev, ki so plavali proti onemu trikotu, kjer so se nahajali topovi.

Z vseh strani zadone povelja. — Preobraženski garda se obrne na drugo stran, kar pa je trajalo približno deset minut ker so morali vojaki najprej vstati. Ta čas je izkoristil Pugačev, ki je poveljeval upornikom in kateri je prvi skočil na svojem vrancu v reko.

Pugačev je tudi prvi prispel na drugo obalo. Bil je prvi, ki je planil na prestrašene topničarje. Stotone, tisoči in tisoči njegovih konjenikov prispejo za njim na drugi breg reke, kjer nastane strašno mesarsko klanje.

Ko so topničarji zagledali kozake, so izgubili vsako prisotnost duha.

Odvrgli so svoje zažigalnike in prepustili topove njihovi usodi. Na stotine jih je poskakalo v Oko, ker so se nadejali, da bodo mogli reko preplavati.

Mnogi izmed njih so poginili in utonili. One pa, ki so ostali pri svojih topovih, doleteli strašna usoda. Nihče izmed njih ni ušel smrti. Ko zaki so jih vse neusmiljeno pomorili.

Na to pa, — ni minilo niti pet minut in topovi so bili ponovno na bito, toda sedaj so jih — nabili uporniki. Ko se jim je Preobraženski garda v teku približala in začela strahovito streljati z druge obale na Pugačeve ljudi, začnejo

rjoveti topovi, ki so pošiljali med hlabro gardo smrt in pogubo.

Garda se ne preda, ne, garda zmagala, ali pa umre!

Tako so po tej bitki pripovedovali ljudje po Rusiji v Preobraženski gardi. Še pred kratkim je ljudstvo prepevalo pesmi in slavilo junaške čete tega polka. Njihove izgube so bile strahovite. Mrtvec je padal na mrtveca, trupla so se kopčila, smrt pa je slavila orgije. — Toda preko trupel padlih tovarišev so stopali drugi in ko so trupla padlih vojakov narasla v celo grmado, so jih tovariši uporabili kot zid, za katerim so se poskrili.

Potemkin je obupoval, ko je videl, da Preobraženski garda ne napreduje niti za korak, četudi se bojuje hrabro in neustrašeno. Da, celo prisiljena je bila, da se vedno bolj umika pred sovražnikovim topovskim ognjem.

—Samo en izhod nam še preostane, — reče Potemkin in se obrne k svojim spremljevalcem. — Osvoboditi moramo naše topove. Na vsak način moramo priti na drugo stran reke.

—Vojskovodja, to ni mogoče. — odvrne neki stari general, ki so ga prideli Potemkinu. — Naši vojaki ne morejo preplavati reke, a kdo si bo upal graditi pred očmi sovražnika?

—Jaz, — odvrne hladnokrvno Potemkin.

Trenutek pozneje začne Potemkin dajati ipovelja s sigurnostjo, kakor da to ni prva bitka, ki jo vodi.

Med točo krogel so pripeljali izgube. Vojaki so padali, vrste so pionirji svoje vozove k reki.

Granata razbije prvi voz, medtem ko se drugi pomikajo preko ostankov voza naprej.

Sedaj začne pionirji s svojim na pornim in mučnim poslom. Splave vržejo v reko, zvežejo jih z vrvmi in jih spoje z debelimi, močnimi deskami.

Čimbolj je delo napredovalo, tem redkejšje so postajale njihove vrste.

Častniki so zaklinjali Potemkina, da odneha od svojega načrta, ki zahteva preveč žrtv. Toda on jim je ponavljal vedno eno in isto: — Brze mosta smo izgubljeni, — z njim pa bomo zmagali.

Medtem pa niso Pugačevi ljudje napadali Preobraženski gardo samo na omenjenem trikotu. Na celi črti je divjala strahovita borba.

Toda tudi knez Turbecka je zbral svoje konjenike in z boka napadel upornike.

Kdo bi mogel opisati vso strašno bitko, ki sta jo vodila oba nasprotnika z največjim ogorčenjem? — Vsak vojak, Potemkinov in Pugačev, se je dobro zavedal, da bo današnji dan prinesel končno odločitev.

Uporniki so se borili za svoje življenje. Katarinina armada za carico in domovino, ki bo izgubljena in uničena, če bo Pugačev zmagal in če mu bo uspelo prodreti do Petrograda.

Dve uri je divjala bitka. Preobraženski garda je imela strašne

postajale vedno redkejšje in ni bilo vojaka, ki ne bi že bil ranjen.

Potemkin je drvel na svojem belem na vse strani. Vzpodbujal je vojake, prigovarjal jim je, naj se dobro upro sovražniku. Ni paziti niti na svoje lastno življenje. Tudi on je že bil ranjen. Stari general, ga je opominjal, naj bo previden, toda Potemkin mu odvrne:

—Gospod general, mi nismo tu samo zato, da ukazujemo, temveč da damo vojakom vzgled kako je treba umreti za carico.

—Vojaki se ne morejo več upirati sovražnikovemu napadu, — javi adjutant. — Levo krilo popušča.

—Toda sredina je še močna, — odvrne Potemkin. — Hrabri Trubecka se dobro drži.

—Desno krilo je popolnoma uničeno, — javi drugi adjutant svoje-mu vojskovodji.

—Potemkin si obriše s svilenorutico znojno čelo in da adjutantu svoje ukaze.

—Pomaknite levo in desno krilo bližje k sredini in pripravite se za napad.

—Tekom četrte ure bo gotov.

—Dobro torej, — vzklikne Potemkin. — Se četrte ure naj nas Bog varuje. Potem pa bomo sami zmagali.

V tem trenutku sliši Potemkin si len krik v svoji bližini in ko se obrne, zapazi, da se je zastavonoša smrtno zadet sredi čela zgrudil na tla.

Močen oddelek upornikov navalil na sredino Potemkinove vojske in se zarine v njihove vrste. Divji konjeniki so divjali ravno proti onemu mestu, kjer je ležal mrtvi zamladil častnik iz plemiške rodbine, stavonoša, pokrit z zastavo.

(Nadaljevanje prihodnjic)

KROJAČNICA

"GORICA"

Hočete biti dobro in elegantno oblečeni.

Pridite v krojačnico "Gorica", kjer boste vedno dobro postreženi.

FRANC LEBAN

UL. WARNES 2191

(Nasproti postaje Paternal.)

RESTAURANT - RECREO

"EL CAÑON"

Izvrstna domača hrana, prvovrstno pivo in vino. — Prostori z vrtom, pripravi za svadbe. — Krogličarje. — Postrežba točna.

Se priporoča lastnik

Peter Bassanese

JUAN B. ALBERDI y Gral. PAZ — Buenos Aires